

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 29. toukokuuta 2018
(OR. en)

9462/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0164 (CNS)

FISC 232
ECOFIN 503

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	25. toukokuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 329 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa sovellettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän toimintaa koskevien yksityiskohtaisten teknisten toimenpiteiden käyttöönoton osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 329 final.

Liite: COM(2018) 329 final

Bryssel 25.5.2018
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa
sovellettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän toimintaa koskevien
yksityiskohtaisten teknisten toimenpiteiden käyttöönoton osalta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Sisämarkkinoiden käyttöönottopäivän eli 1. tammikuuta 1993 lähestyessä kävi ilmeiseksi, ettei tavaroiden kauppaa koskevaa lopullista verotusjärjestelmää voitu ottaa käyttöön ajoissa tavaroiden vapaan liikkuvuuden mahdollistamiseksi. Kaikki Euroopan yhteisön sisärajoilla tehtävät verotarkastukset lopetettiin kuitenkin 1. tammikuuta 1993 alkaen. Elinkeinonharjoittajilla ei enää ollut velvollisuutta maksaa arvonlisäveroa (alv), kun niiden tavarat ylittivät jäsenvaltioiden rajat. Jotta verotarkastukset voitiin lopettaa rajoilla, oli ollut tarpeen sopia merkittävistä muutoksista alv:n kantamista yhteisön sisäisissä liiketoimissa (yhteisöliiketoimissa) koskevaan järjestelmään. Komission alkuperäisistä ehdotuksista, joita hahmoteltiin vuonna 1985 esitetyssä sisämarkkinoita koskevassa valkoisessa kirjassa, käytiin tuloksetonta keskustelua lokakuuhun 1989 asti, jolloin havaittiin, että aikaa oli liian vähän, jotta ehdotukset voitaisiin panna täytäntöön tammikuuhun 1993 mennessä. Sen sijaan laadittiin vähemmän kunnianhimoisempi vaihtoehto, jolla mahdollistettiin verotarkastusten lopettaminen rajoilla samalla kun säilytettiin olemassa olevan järjestelmän keskeiset ominaisuudet.

Silloin otettiin käyttöön tämä vaihtoehto eli siirtymäkauden alv-järjestelmä, joka on yli 25 vuotta myöhemmin edelleen käytössä. Kyseisessä järjestelmässä tavaroiden rajat ylittävä kauppa jaetaan yritysten välisten (B2B) liiketoimien osalta kahteen eri liiketoimeen, jotka ovat verosta vapautettu luovutus tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa ja määräjäsenvaltiossa verotettava yhteisöhankinta. Näissä väliaikaisiksi tarkoitetuissa säännöissä on puutteita, koska mahdollisuus ostaa alv:sta vapautettuja tavaroita lisää myös mahdollisuuksia petoksiin. Järjestelmä ei myöskään monimutkaisuutensa vuoksi sovellu hyvin rajat ylittävään kauppaan.

Kattavan kuulemisen jälkeen komissio hyväksyi asiakirjan *Arvonlisäveroa koskeva toimintasuunnitelma – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä*¹ (alv-toimintasuunnitelma). Komissio ilmoitti muun muassa aikovansa hyväksyä unionin sisäisessä rajat ylittävässä kaupassa sovellettavan lopullisen alv-järjestelmän, jossa periaatteena on suorittaa verotus määräjäsenvaltiossa, jotta saadaan luotua vahva ja yhtenäinen eurooppalainen alv-alue. Alv-toimintasuunnitelman täytäntöönpano oli myös osa oikeudenmukaista verotusta koskevaa pakettia, josta ilmoitettiin Jean-Claude Junckerin unionin tilaa koskeneen vuoden 2017 puheen yhteydessä julkaistussa aiekirjeessä².

Komissio antoi tämän jälkeen tiedonannon alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista ”*Kohti yhtenäistä EU:n alv-aluetta – Tekojen aika*”³, jonka jatkotoimena komissio antoi tiedonannon, jossa esitetään toimet, jotka on toteutettava asteittain siirryttäessä kohti yhtenäistä eurooppalaista alv-aluetta.

¹ COM(2016) 148 lopullinen.

² Unionin tila 2017. Aiekirje puhemies Antonio Tajanille ja pääministeri Jüri Ratasille, 13. syyskuuta 2017, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_fi.pdf Ks. myös komission vuoden 2017 työohjelman liite I, COM(2016) 710 final, Strasbourg, 25.10.2016, s. 3, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_fi.pdf

³ COM(2017) 566 final.

Rajat ylittävää kauppaa koskevaan lopulliseen alv-järjestelmään siirtymisen lisäksi tähän muutokseen sisältyy kaksi muuta ehdotusta alv-direktiivin muuttamiseksi: yksi koskee alv-kantoja⁴ ja toinen pienyritysten erityisjärjestelmää⁵. Lisäksi siihen sisältyy ehdotus neuvoston asetukseksi petosten torjunnasta alv-alalla⁶.

Kun tarkastellaan siirtymistä kohti lopullista alv-järjestelmää, jossa periaatteena on suorittaa verotus määräjäsenvaltiossa, ilmoitettiin asteittaisesta kaksivaiheisesta lähestymistavasta: ensimmäisessä vaiheessa keskitytään tavaroiden B2B-unioniluovutuksiin ja toisessa vaiheessa palvelujen suorituksiin.

Ensimmäinen vaihe jaettiin kahteen osavaiheeseen. Ensimmäinen osavaihe, joka esitettiin samaan aikaan tiedonannon kanssa, oli lainsäädäntöehdotus⁷, jossa hahmoteltiin unionin sisäisessä kaupassa sovellettavan yksinkertaisemman ja petoksilta suojatun lopullisen alv-järjestelmän perustana olevat keskeiset osatekijät.

Tämä ehdotus on toinen osavaihe. Se sisältää yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden avulla kyseiset osatekijät otetaan käyttöön tavaroiden B2B-unioniluovutuksissa.

Tätä ehdotusta on täydennettävä hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamista koskevalla ehdotuksella. Viimeksi mainittu ehdotus on luonteeltaan tekninen, koska siinä jäsenvaltioiden välinen yhteistyö yhdenmukaistetaan rajat ylittävien tavaroiden luovutusten alv-järjestelmään ehdotettujen muutosten kanssa. Kyseinen ehdotus tehdään riittävän ajoissa, jotta se voidaan hyväksyä ja panna täytäntöön tämän ehdotuksen voimaantulopäivänä.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tavaroiden unioniluovutuksia koskevan lopullisen järjestelmän käyttöönotto on yksi alv-toimintasuunnitelman pääkohdista. Tällä ehdotuksella korvataan 1. tammikuuta 1993 alkaen sovellettu siirtymäjärjestelmä unionin sisäisessä B2B-kaupassa sovellettavalla lopullisella alv-järjestelmällä, jossa tavaroiden jäsenvaltion sisäisiä ja rajat ylittäviä liiketoimia kohdellaan samalla tavalla. Lopullisella alv-järjestelmällä luotaisiin lisäksi vahvan ja yhtenäisen eurooppalaisen alv-alue, jolla voidaan tukea syvempiä ja oikeudenmukaisempia sisämarkkinoita ja siten auttaa luomaan enemmän työpaikkoja, kasvua ja investointeja sekä parantamaan kilpailukykyä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Yksinkertaisen, nykyaikaisen ja petoksilta suojatun alv-järjestelmän luominen on yksi komission veropoliittisista painopisteistä⁸.

Hallinnollisen rasituksen keventäminen erityisesti pk-yritysten osalta on myös tärkeä tavoite, jota korostetaan unionin kasvustrategiassa⁹.

⁴ COM(2018) 20 final.

⁵ COM(2018) 21 final.

⁶ Muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta hallinnollista yhteistyötä arvonlisäveron alalla tehostavien toimenpiteiden osalta (COM(2017) 706 final).

⁷ COM(2017) 569 final.

⁸ Vuotuinen kasvuselvytys 2017; ks. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016DC0725&qid=1487586555242&from=FI>

⁹ Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia. ks. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:FI:PDF>

Ehdotettu aloite ja sen tavoitteet ovat johdonmukaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa (Small Business Act)¹⁰ esitetyn unionin pk-yrityspolitiikan ja etenkin pk-yritysten auttamista hyödyntämään paremmin sisämarkkinoiden tarjoamia tilaisuuksia koskevan periaatteen VII kanssa. Se on lisäksi johdonmukainen sisämarkkinastrategian¹¹ ja sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Direktiivillä muutetaan alv-direktiiviä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan nojalla. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unionin tasolla voidaan toteuttaa toimia vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa suunniteltujen toimien tavoitteita vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Rajat ylittävän unionin kaupan alv-säännöistä eivät voi niiden luonteesta johtuen päättää yksittäiset jäsenvaltiot, koska kauppaan osallistuu väistämättä yrityksiä, jotka sijaitsevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Lisäksi alv on unionin tasolla yhdenmukaistettu vero, joten mikä tahansa aloite rajat ylittäviä tavaroiden luovutuksia koskevan lopullisen alv-järjestelmän käyttöön ottamiseksi edellyttää komission ehdotusta alv-direktiivin¹² muuttamisesta.

• Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi. Toissijaisuusperiaatteen toteutumisen arvioinnin mukaan jäsenvaltiot eivät voi puuttua petosten tai monimutkaisuuden kaltaisiin ongelmiin ilman alv-direktiivin muuttamisesta annettavaa ehdotusta.

• Toimintatavan valinta

Ehdotetaan direktiiviä alv-direktiivin muuttamiseksi.

¹⁰ Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (KOM(2008) 394 lopullinen).

¹¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille (COM(2015) 550 final).

¹² Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Ulkopuolinen konsultti suoritti vuonna 2011 unionin alv-järjestelmän osatekijöiden takautuvan arvioinnin¹³, josta saatuja havaintoja on käytetty lähtökohtana nykyisen alv-järjestelmän tarkastelussa.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Laajan sidosryhmien kuuleminen toteutettiin lainsäädäntöehdotuksen COM(2017) 569 final valmistelun yhteydessä. Ehdotuksessa hahmotellaan lopullisen alv-järjestelmän keskeiset osatekijät. Sen jälkeen, kun ehdotus hyväksyttiin, paremman sääntelyn portaalien kautta sekä kaupan ja liike-elämän järjestöjen kanssa järjestettyjen tapahtumien yhteydessä on saatu pieni määrä palautetta, jossa tuetaan yleistä tavoitetta muodostaa vahva ja yhtenäinen eurooppalainen alv-alue.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Lopullisen alv-järjestelmän keskeisten osatekijöiden vahvistamiseksi 4. lokakuuta 2017 annetussa asiakirjassa COM(2017) 569 final viitattujen useiden tutkimusten avulla kerätty asiantuntemus kattoi tämän ehdotuksen tarpeet.

Näistä tutkimuksista määräpaikkaperiaatteen käyttöönottoa B2B-unioniluovutuksissa koskeva tutkimus¹⁴ oli erityisen merkityksellinen tämän ehdotuksen kannalta.

- **Vaikutustenarviointi**

Vaikutustenarviointi ja evaluointi toteutettiin rinnakkain, ja niissä tarkasteltiin lopullisen alv-järjestelmän keskeisten osatekijöiden vahvistamista sekä näiden osatekijöiden käyttöönottoa koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä. ks. SWD(2017) 325 final ja SWD(2017) 326 final, 4. lokakuuta 2017. Kyseisen vaikutustenarvioinnin perusteella parhaaksi katsottu vaihtoehto vähentäisi rajat ylittäviä alv-petoksia 41 miljardilla eurolla ja yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia 938 miljoonalla eurolla vuodessa.

Sääntelyntarkastelulautakunta käsitteli vaikutustenarviointia 14. heinäkuuta 2017. Lautakunta antoi vaikutustenarvioinnista myönteisen lausunnon sekä joitakin suosituksia, jotka koskivat erityisesti ehdotuksen kytköstä alv-toimintasuunnitelman muihin osiin, tarvetta noudattaa vaiheittaista lähestymistapaa ja luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen (certified taxable person) käsitettä. Suositukset on otettu huomioon. Lautakunnan lausunto ja suositukset ovat komission yksiköiden valmisteluasiakirjan SWD(2017) 325 final liitteessä 1.

Ehdotettujen muutosten perusluonne merkitsee sitä, että vaikutukset kohdistuvat kaikkiin yrityksiin. Muutoksissa puututaan petoksiin, nykyisen siirtymävaiheen alv-järjestelmän monimutkaisuuteen ja säännösten noudattamisesta kaikille yrityksille aiheutuviin kustannuksiin. Pk-yritysten käytössä on myös yksinkertaistuksia, kuten alv:n erityisjärjestelmä (One Stop Shop), mutta niitä ei ole suunnattu nimenomaan tähän ryhmään kuuluville verovelvollisille.

¹³ Institute for Fiscal Studies (hankkeen johtaja), 2011, *A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system* (EU:n alv-järjestelmän osatekijöiden takautuva arviointi): http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

¹⁴ EY, 2015; ks. https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

Pk-yritysten vaikeudet, erityisesti rajat ylittävissä kaupassa, on jo otettu huomioon 18. tammikuuta 2018 esitetystä erityisestä ehdotuksesta¹⁵. Kyseinen ehdotus muodostaa tämän ehdotuksen kanssa keskeisen osan alv-toimintasuunnitelmasta.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Kuten vaikutustenarvioinnissa todetaan, unionin sisäistä rajat ylittävää kauppaa harjoittaville yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset kutakin liikevaihdon euroa kohti ovat 11 prosenttia suuremmat kuin niillä yrityksillä, jotka harjoittavat ainoastaan jäsenvaltion sisäistä kauppaa.

Pienempiin yrityksiin kohdistuvaa vaikutusta arvioitaessa on erotettava toisistaan pk-yritykset, jotka toimivat pääasiallisesti jäsenvaltion sisäisessä kaupassa, ja pk-yritykset, jotka jo harjoittavat sekä jäsenvaltion sisäistä että unionin sisäistä kauppaa.

Tämän toisen pk-yritysten ryhmän osalta ehdotetut muutokset ja erityisesti alv:n erityisjärjestelmän laajentaminen voisivat johtaa alv-sääntöjen noudattamisesta johtuvien vuosikustannusten jopa 17 prosentin keskimääräiseen pienenemiseen nykyisiin kustannuksiin verrattuna.

Kaikkien yritysten osalta täytäntöönpanon arvioidaan lisäävän liiketoimintakustannuksia, kuten kirjanpito- ja laskutusohjelmistojen päivittämisestä ja ammattikoulutuksesta aiheutuvia kustannuksia, 457 miljoonalla eurolla täytäntöönpanovuonna, koska yritysten on mukautettava sisäisiä menettelyjään uusiin sääntöihin, mutta alv-säännösten noudattamisesta yrityksille aiheutuvat nettokustannukset vähenevät 938 miljoonaa euroa vuodessa täytäntöönpanovuoden jälkeen.

Pk-yrityksiä koskevaan erityiseen ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin¹⁶, joka edellä esitetyn mukaisesti täydentää tätä ehdotusta, mukaan alv-säännösten noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvat kustannukset vähenisivät jopa 18 prosenttia (eli 11,9 miljardia euroa), ja pk-yritysten rajat ylittävä kauppa kasvaisi noin 13 prosenttia.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia unionin talousarvioon. Koska ehdotuksella vähennettäisiin rajat ylittäviä alv-petoksia jopa 41 miljardilla eurolla vuodessa, kunkin jäsenvaltion vuotuisten alv-kertymien, jotka toimivat lähtökohtana alv-perusteisten omien varojen laskennassa, pitäisi kasvaa.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio totesi alv-toimintasuunnitelman seurannasta lokakuussa 2017 antamassaan tiedonannossa, että se tekee ehdotuksen toisen vaiheen (rajat ylittävät palvelut) täytäntöönpanosta, joka on osa asteittaista siirtymistä lopulliseen alv-järjestelmään. Tämä tapahtuisi sen jälkeen, kun komissio on seurannut asianmukaisesti ensimmäisen vaiheen (joka saadaan päätökseen tällä ehdotuksella) täytäntöönpanoa, johon liittyen komissio arvioi viiden vuoden kuluttua säädöksen voimaantulosta järjestelmän vahvuutta petoksia vastaan, yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja sitä, kuinka tuloksekkaasti veroviranomaiset hallinnoivat järjestelmää.

¹⁵ COM(2018)21 final.

¹⁶ SWD(2018) 9 final ja SWD(2018) 11 final.

Tätä varten komissio pyrkii saamaan jäsenvaltioilta kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot hallinnollisten kustannusten ja petosten määristä ja kehityksestä. Komissio pyrkii myös keräämään kaikilta liike-elämän sidosryhmiltä näkemyksiä niille säännösten noudattamisesta aiheutuneiden kustannusten määrästä ja kehityksestä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus ei edellytä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tärkeimmät alv-direktiiviin ehdotetut merkittävät muutokset selitetään jäljempänä aiheittain. Nämä merkittävät muutokset johtavat siihen, että alv-direktiiviin tehdään iso joukko luonteeltaan teknisiä muutoksia.

Tietyt muutokset koskevat säännöksiä, joita koskevat muutokset jo esitetty 4. lokakuuta 2017 ehdotuksessa COM(2017) 569 final. Kyseisessä ehdotuksessa säädetään neuvoston pyynnöstä parannuksista nykyiseen alv-järjestelmään samalla kun unionin sisäistä kauppaa koskevaan lopulliseen alv-järjestelmään liittyvä työ on käynnissä. Ehdotetut muutokset nk. pikakorjauksiin ovat edelleen täysin päteviä, koska niiden olisi tultava voimaan hyvissä ajoin ennen tätä ehdotusta.

Tässä ehdotuksessa esitetyn tavaroiden B2B-luovutuksia koskevan lopullisen järjestelmän myöhempi käyttöönotto edellyttää kuitenkin edellisessä ehdotuksessa olevien, luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsitettä, call off -varastoja ja ketjuliiketoimia koskevien säännösten mukauttamista tähän uuteen järjestelmään.

Koska tämän ehdotuksen tavoitteena on ottaa käyttöön lopullinen järjestelmä tavaroiden B2B-luovutuksia varten, ehdotettua 402 artiklaa, jossa esitetään jäsenvaltioiden välisen tavaroiden ja palvelujen kaupan verotuksen keskeiset osatekijät, on tarpeen mukauttaa huomioimaan se, että nämä keskeiset osatekijät pannaan osittain käytäntöön tällä ehdotuksella.

Lisäksi tämä ehdotus tarjoaa mahdollisuuden korvata vanhentunut ilmaisu ”yhteisö” ilmaisulla ”unioni” alv-direktiivin useissa säännöksissä.

Komission äskettäinen ehdotus pienyritysten erityisjärjestelmästä (COM(2018) 21 final, 18. tammikuuta 2018) edellyttää myös joitakin teknisiä päivityksiä, kuten edellä mainitun ilmaisun korvaamisen tämän ehdotuksen huomioon ottamiseksi. Epäselvyyksien välttämiseksi nämä muutokset eivät sisälly tähän ehdotukseen vaan ne on käsiteltävä neuvostossa käytävien neuvottelujen aikana.

Kohde ja veron soveltamisala 2–4 artikla

Kuten edellä todettiin, nykyinen alv-järjestelmä jakaa rajat ylittävät tavaroiden B2B-luovutukset kahteen eri liiketoimintatyyppiin alv-tarkoituksia varten: verosta vapautettu luovutus tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa ja määräjäsenvaltiossa verotettava yhteisöhankinta.

Ehdotetaan, että unionin alueella tapahtuva rajat ylittävä tavaroiden B2B-luovutus on yksi ainoa liiketoimi alv-tarkoituksia varten: tavaroiden unioniluovutus. Näin ollen käsite ”tavaroiden yhteisöhankinta” arvonlisäverollisena liiketoimena on poistettava 2–4 artiklasta.

Koska tavaroiden yhteisöhankintaa ei enää esiinny arvonlisäverollisena liiketoimena, kaikki tähän käsitteeseen liittyvät alv-direktiivin myöhemmät säännökset on kumottava, ja niitä on tarkasteltava unionin sisäisessä tavaroiden B2B-kaupassa sovellettavan ehdotetun menettelyn valossa.

Käsite ”tavaroiden unioniluovutus” 14 artikla

Ehdotetaan, että 14 artiklan 4 kohtaan lisätään 3 alakohta, jossa annetaan määritelmä tavaroiden unioniluovutukselle. ”Tavaroiden unioniluovutuksella” tarkoitetaan tavaroiden luovutusta, jonka verovelvollinen suorittaa verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja jossa tavarat lähetetään tai kuljetetaan yhdestä jäsenvaltiosta toiseen luovuttajan tai henkilön, joka hankkii tavarat unionin alueella, toimesta tai puolesta.

Tiettyjä 14 artiklan 5 kohdassa lueteltuja luovutuksia ei pidetä unioniluovutuksina, vaikka molemmat edellytykset, eli hankkijan asemaa ja tavaroiden kuljetusta koskeva edellytys, täyttyisivät. Tämä pätee tavaroiden luovutuksiin, joihin liittyy asennus tai kokoonpano, riippumatta siitä, koekäytetäänkö tavaroita, tavaroiden luovutuksiin, jotka on vapautettu verosta 148 tai 151 artiklan nojalla, ja 295 artiklassa määritellyn vakiokantajärjestelmän alaisen maataloustuottajan tekemiin tavaroiden luovutuksiin.

Tavaroiden luovutuspaikkaa koskevat säännöt: 35 a artikla

Tavaroita koskevien verollisten liiketoimien luovutuspaikkaa koskevissa säännöissä määrätään jäsenvaltio, jossa alv on maksettava.

Säilytetään yleiset säännöt, joissa määritetään luovutuspaikka tavaroiden luovutukselle ilman kuljetusta (paikka, jossa tavarat ovat silloin, kun luovutus tapahtuu), ja luovutuspaikka kuljetettavien tavaroiden luovutukselle (paikka, jossa tavarat ovat niiden lähetyksen tai kuljetuksen alkaessa).

Ehdotetaan kuitenkin 35 a artiklassa yleiseen sääntöön uutta poikkeusta, jonka mukaan tavaroiden unioniluovutuksen luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle.

Ehdotuksen 14 artiklan 4 kohdan 3 alakohdassa olevalla tavaroiden unioniluovutusta koskevalla määritelmällä ja 35 a artiklassa säädetyllä uudella luovutuspaikkaa koskevalla säännöllä varmistetaan yhdessä se, että unionin sisällä tapahtuvan rajat ylittävän tavaroiden B2B-luovutuksen verotus tapahtuu määräjäsenvaltiossa.

Nykyisten alv-sääntöjen mukaan rajat ylittävistä luovutuksista tai suorituksista verovelvollisille, jotka suorittavat ainoastaan sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista ei voida vähentää alv:tä, ja rajat ylittävistä luovutuksista tai suorituksista vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille ja oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, kannetaan edelleen vero luovutus-/suoritusjäsenvaltiossa (alkuperäjäsenvaltiossa), jos tietty raja-arvo alittuu ja jos hankkija ei ole valinnut verotuksen suorittamista määräpaikassa.

Tämä poikkeus lisää nykyisen järjestelmän monimutkaisuutta. Se on myös menettänyt merkityksensä, koska raja-arvoa ei ole tarkistettu sen vuonna 1993 tapahtuneen täytäntöönpanon. Tämä poikkeusta ei säilytetä myöskään siksi, että vastoin kuin nykyisessä tilanteessa uusien sääntöjen mukaan luovuttaja tai suorittaja huolehtii näihin luovutuksiin tai suorituksiin liittyvistä ilmoitus- ja maksuvelvoitteista.

Tällä tavoin varmistetaan, että kaikissa tavaroiden B2B-unioniluovutuksissa verotus tapahtuu määräpaikassa. Ainoan poikkeuksen muodostavat 311 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädettyä voittomarginaalijärjestelmää soveltaen tehtävät luovutukset ja suoritukset (35 c artikla). Määräpaikassa tapahtuvaa verotusta ei sovelleta niin ikään 148 tai 151 artiklan

nojalla vapautettuihin rajat ylittäviin tavaroiden luovutuksiin eikä 295 artiklassa määritellyn vakiokantajärjestelmän alaisen maataloustuottajan tekemiin rajat ylittäviin tavaroiden luovutuksiin, koska kuten edellä todettiin, kyseiset tavarat on jätetty tavaroiden unioniluovutuksen käsitteen ulkopuolelle.

Verosaatavan syntyminen: 67 artikla

Ehdotetaan muutosta 67 artiklaan, jossa määritetään yksi yhteinen sääntö tavaroiden unioniluovutuksissa syntyvää alv-saatavaa varten. Tämän säännön mukaan alv-saatava syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä (verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15. päivä).

Lisäksi täsmennetään, että säännöksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat määrittää tietyissä tapauksissa erilaisia alv-saatavan syntymistä koskevia ajankohtia, ei sovelleta tavaroiden unioniluovutuksiin. Jos tätä täsmennystä ei tehtäisi, luovuttajan, joka tekee unioniluovutuksia useissa jäsenvaltioissa, olisi noudatettava eri jäsenvaltioiden, joihin tavarat saapuvat, soveltamia vaihtoehtoja, mikä monimutkaistaisi luovutuksia.

Veronmaksuvelvollinen: 193, 194 a, 199 a ja 199 b artikla

Direktiivin 193 artiklassa säädetty periaate on edelleen se, että alv:n on velvollinen maksamaan verovelvollinen, joka suorittaa verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun, paitsi jos muissa säännöksissä, jotka luetellaan samassa 193 artiklassa, säädetään että toisen henkilön on maksettava vero.

Poikkeuksena 193 artiklaan ehdotetaan uutta 194 a artiklaa, jonka mukaan alv:n on velvollinen maksamaan henkilö, jolle tavarat luovutetaan, jos henkilö on 13 a artiklan mukainen luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen ja jos tavarat luovuttaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut sen jäsenvaltion alueelle, jossa alv on maksettava. Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsite sisällytettiin komission 4. lokakuuta 2017 tekemään ehdotukseen¹⁷.

Kun kyseessä ovat tavaroiden unioniluovutukset, 193 ja 194 a artiklan sääntöjen yhdistelmä tarkoittaa, että luovuttaja on periaatteessa vastuussa alv:n maksamisesta siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat saapuvat, paitsi jos luovuttaja tai suorittaja ei ole sijoittautunut verotusjäsenvaltioon ja hankkija on 13 a artiklan mukainen luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen. Jälkimmäisessä tapauksessa hankkija maksaa alv:n käännetyn verovelvollisuuden mukaisesti tavaroiden saapumisjäsenvaltiossa.

Direktiivin 199 a artiklassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus säätää 31. joulukuuta 2018 saakka tiettyjen kyseisessä säännöksessä lueteltujen luovutusten ja suoritusten osalta, että veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.

Komissio ilmoitti äskettäin antamassaan kertomuksessa 199 a ja 199 b artiklan vaikutuksista petoksantorjuntaan¹⁸, että se aikoo esittää asianmukaisen lainsäädäntöehdotuksen voimassa olevien toimenpiteiden voimassaolon jatkamisesta. Kyseessä on erillinen ehdotus, joka kattaa

¹⁷ COM(2017) 569 final, 4.10.2017.

¹⁸ Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille neuvoston direktiivin 2006/112/EY 199 a ja 199 b artiklan vaikutuksista petosten torjuntaan (COM(2018) 118 final, 8.3.2018).

1. tammikuuta 2019 ja 30. kesäkuuta 2022 välisen ajan, koska tämän ehdotuksen suunniteltu voimaantulopäivä on 1. heinäkuuta 2022.

Jäljempänä ehdotetut 199 a artiklan muutokset koskevat 1. heinäkuuta 2022 alkavaa aikaa. Ne koskevat määräaikoja ja sitä, mitkä luovutukset ja suoritukset kuuluvat soveltamisalaan.

Määrääjän osalta ehdotetaan, että säännöstä voidaan soveltaa 31. joulukuuta 2028 asti. Kyseisessä säännöksessä vahvistettuja muita määräpäiviä mukautetaan vastaavasti.

Tähän määräykseen sisällytettävien luovutusten ja suoritusten osalta on selvää, että ehdotettua sisältöä on arvioitava osana rajojen yli tapahtuvien tavaroiden B2B-luovutusten verotuksen yleistä muutosta. Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on toimia perustavanlaatuisena vastauksena tavaroita koskeviin liiketoimiin liittyviin rajat ylittäviin petoksiin. Tämän vuoksi muutoksilla tehdään 199 a artiklaan sisältyvä nykyinen käännettyä verovelvollisuutta koskevien väliaikaisten toimenpiteiden tilkkutäkki – myös siltä osin kuin niillä pyritään vastaamaan tämäntyyppisiin petoksiin – tarpeettomaksi. Sen vuoksi liiketoimet, jotka kuuluvat edelleen 199 a artiklan mukaisten väliaikaisten toimenpiteiden piiriin, rajoittuvat niihin palveluihin, jotka aiemmin kuuluivat tämän säännöksen soveltamisalaan.

Vastaavaa lähestymistapaa ehdotetaan 199 b artiklan muuttamista varten. Tässä säännöksessä vahvistetaan nopean reagoinnin mekanismia koskevat säännöt, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat hyvin erityisissä olosuhteissa nimetä tavaroiden ja palvelujen vastaanottajan veronmaksuvelvolliseksi. Tavaroiden toimitukset eivät kuuluisi enää samasta syystä kuin 199 a artiklassa nopean reagoinnin mekanismin alaisuuteen.

Tunnistaminen: 214 artikla

Direktiivin 14 artiklan 4 kohdan 3 alakohdassa määriteltäviin tavaroiden unioniluovutuksiin sisältyy muun muassa verovelvollisen luovutukset ja suoritukset oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen.

Sen vuoksi ehdotetaan 214 artiklaan muutosta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen ja joka on tavaroiden unioniluovutuksen vastaanottaja, yksilöidään yksilöllisellä numerolla.

Yhteenvetoilmoitukset: 262–271 artikla

Tavaroiden unioniluovutuksia ei ehdotetun järjestelmän mukaan pitäisi enää sisällyttää yhteenvetoilmoituksiin. Periaatteella, jonka mukaan tavaroiden unioniluovutuksen tekijä veloittaa alv:n, palautetaan alv:n itseään valvova ominaisuus. Näin ollen, tavaroiden fyysisen virran hallinnollinen seuranta yhteenvetoilmoituksen avulla unionin alueella, ei ole enää perusteltua.

Kun unioniluovutuksen vastaanottaja on luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, tavarat liikkuvat edelleen alv:stä vapautettuina unionissa. Ei kuitenkaan olisi johdonmukaista säilyttää luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsitteeseen liittyen velvollisuutta antaa yhteenvetoilmoituksia tällaisista liiketoimista, sillä käsitteessä on kyse henkilöstä, jota pidetään luotettavana verovelvollisena.

Sen vuoksi yhteenvetoilmoitusten antamista koskeva velvoite pidetään voimassa vain palvelujen osalta.

Jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin toteuttaa erityisiä toimenpiteitä yhteenvetoilmoitusten antamista koskevan velvollisuuden yksinkertaistamiseksi. Ehdotetaan, että tämän vaihtoehdon käyttöönottoa koskevaa menettelyä yksinkertaistetaan korvaamalla unionin yksimielistä päätöstä koskeva vaatimus arvonlisäverokomitean kuulemisella.

Sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmät: 358–369 x artikla

Alv-direktiivin XII osaston 6 luvussa on nykyisin seuraavat kolme järjestelmää, joilla on selvästi erilaiset soveltamisalat:

- unioniin sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä;
- unionin sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja muualle unioniin kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä;
- kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskeva erityisjärjestelmä.

Tämä ehdotus koskee vain vähäisessä määrin ensimmäiseksi ja kolmanneksi mainittuja järjestelmiä.

Koska tarkoituksena on panna täytäntöön periaate, jonka mukaan käytössä on yksi yhteinen rekisteröintijärjestelmä veron ilmoittamista, maksamista ja vähentämistä varten, ehdotetaan merkittäviä muutoksia toisena mainittuun järjestelmään.

Kun otetaan huomioon 5. joulukuuta 2017 annettu neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455¹⁹, tässä toisessa järjestelmässä sallitaan 1. tammikuuta 2021 alkaen, että verovelvolliset, jotka ovat rekisteröityneet järjestelmään jäsenvaltiossa (tunnistamisjäsenvaltio), voivat antaa neljännesvuosittain sähköisen alv:n erityisjärjestelmän (Mini One Stop Shop – MOSS) mukaisen alv-ilmoituksen, jossa ilmoitetaan yksityiskohtaisesti palvelujen suoritukset ja unionin sisäinen etämyynti muille kuin verovelvollisille henkilöille muissa jäsenvaltioissa (kulutusjäsenvaltio(t)), sekä suoritettava alv. Tunnistamisjäsenvaltio lähettää nämä ilmoitukset yhdessä maksetun alv:n kanssa vastaaville kulutusjäsenvaltioille suojatun viestintäverkon kautta. Tämän järjestelmän avulla voidaan välttää se, että nämä verovelvolliset olisi rekisteröitävä arvonlisäverotusta varten jokaisessa kulutusjäsenvaltiossa. Tässä ehdotuksessa säädetään tämän järjestelmän laajentamisesta edelleen.

Tässä järjestelmässä käytettyihin määritelmiin lisätään 369 a artiklaan ilmaisun ”verotusjäsenvaltio” määritelmä. Verotusjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen katsotaan tapahtuneen.

Muutetaan järjestelmän piiriin kuuluvien liiketoimien luetteloa 369 b artiklassa. Ehdotuksen mukaan järjestelmää olisi voitava käyttää kaikkien verovelvollisten, jotka eivät ole sijoittautuneet verotusjäsenvaltioon, sellaisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta, jotka tapahtuvat siinä jäsenvaltiossa, jolle verovelvollinen on velvollinen maksamaan alv:n. Näin ollen järjestelmää ei ole enää rajattu yritysten ja kuluttajien (B2C) välisiin liiketoimiin, vaan siihen sisältyvät myös B2B-liiketoimet.

¹⁹ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

Ehdotetaan, että järjestelmä olisi myös unioniin sijoittautumattomien verovelvollisten käytettävissä sillä edellytyksellä, että ne nimeävät välittäjän, joka on sijoittautunut unioniin. Vastaavalla tavalla kuin mitä säädetään kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiin sovellettavan erityisjärjestelmän osalta, välittäjä on henkilö, joka on veronmaksuvelvollinen ja velvollinen täyttämään järjestelmässä määrätyt velvollisuudet edustamansa unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen nimissä ja puolesta.

Järjestelmän piiriin kuuluvien liiketoimien katteen laajentamiseksi ehdotetaan, että 369 f artiklaa muutetaan lisäämällä siihen säännös, jonka mukaan järjestelmää käyttävien verovelvollisten on toimitettava kuukausittain alv:n erityisjärjestelmän mukainen alv-ilmoitus, kun niiden vuotuinen liikevaihto unionissa on yli 2 500 000 euroa.

Direktiivin 369 g artiklaa, jossa määritellään järjestelmässä annettavan alv-ilmoituksen sisältö, on myös tarkistettava. Tällä hetkellä toimitettavat tiedot koskevat ainoastaan verovelvollisten suorittamien luovutusten ja suoritusten arvoa ja maksettavaa alv:tä.

Verovelvollisen oikeus käyttää tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n vähennystä keskitetyn alv:n erityisjärjestelmän mukaisessa alv-ilmoituksessa on mahdollista vain, jos ilmoituksessa annetaan joitakin lisätietoja ja erityisesti

- sellaisten tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista syntyneen alv-saatavan kokonaismäärä, joissa verovelvollinen on vastaanottajana velvollinen maksamaan veron tai sellaisten tavaroiden tuonnista syntyneen alv-saatavan kokonaismäärä, jos jäsenvaltio käyttää 211 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta,
- alv, josta vähennys tehdään,
- muutokset, jotka koskevat aiempia verokausia,
- maksettavan tai palautettavan alv:n nettomäärä.

Koska vähennys tehdään alv-ilmoituksissa, jotka annetaan järjestelmän välityksellä, 369 i artiklaan ehdotetaan muutosta, jossa säädetään, että verovelvollisen on maksettava alv:n nettomäärien summa (maksettavaksi tullut alv vähennettynä vähennyskelpoisella alv:llä) kussakin verotusjäsenvaltiossa.

Ehdotetaan lisättäväksi uusi 369 ia artikla, jossa määritellään edellytykset, joiden täytyessä verovelvollinen, joka on tilanteessa, jossa sillä on verosaatavia tiettyssä verotusjäsenvaltiossa, voi saada saatavien palautuksen kyseisestä jäsenvaltiosta. Lisäksi ehdotetaan uutta 369 ib artiklana, jossa määritellään edellytykset, joiden täytyessä tunnistamisjäsenvaltiossa verovelvolliselle palautettavaa määrää voidaan käyttää verotusjäsenvaltio(i)ssa maksettavan alv:n maksamiseen.

Ehdotetaan muutosta 369 j artiklaan, jotta voidaan määrittää yhteisvaikutukset erityisjärjestelmässä sovellettavan vähennysoikeuden ja direktiivissä 86/560/ETY²⁰ unioniin sijoittautumattomille verovelvollisille ja direktiivissä 2008/9/EY²¹ unioniin sijoittautuneille verovelvollisille säädettyjen veronpalautusmenettelyjen välillä. Tämä säännös on tarpeen, jotta vältetään sellaisten verovelvollisten mahdollisesti harjoittama väärinkäyttö, jotka

²⁰ Kolmastoista neuvoston direktiivi 86/560/ETY, annettu 17 päivänä marraskuuta 1986, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt (EYVL L 326, 21.11.1986, s. 40).

²¹ Neuvoston direktiivi 2008/9/EY, annettu 12 päivänä helmikuuta 2008, yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille (EUVL L 44, 20.2.2008, s. 23).

voisivat käyttää vähennysoikeuttaan erityisjärjestelmässä ja jotka esittäisivät palautuspyynnön, joka koskee samaa tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n määrää.

Periaatteessa verovelvollisella on oikeus tehdä tuotantopanoksista maksetun alv:n vähennys järjestelmän kautta annetussa alv-ilmoituksessa. Kuitenkin kun tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, joista alv-saatava on syntynyt jossakin verotusjäsenvaltiossa, tiettyinä verokautena tai kolmena edeltävänä verokautena silloin, kun verovelvollinen antaa neljännesvuosittaiset ilmoitukset eikä myöskään yhtenätoista edeltävänä verokautena, kun verovelvollinen antaa kuukausittaiset ilmoitukset, syntynyttä alv:tä ei voi vähentää kyseisessä verotusjäsenvaltiossa asianomaisessa alv-ilmoituksessa. Sen sijaan verovelvollisen on haettava tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n palautusta palautusmenettelyn avulla siinä jäsenvaltiossa, jossa alv on kannettu.

Poikkeukset: 370–390 c artikla

Alv-direktiivin XIII osaston 1 luku sisältää poikkeuksia, joita voidaan soveltaa siihen, kunnes lopullinen järjestelmä hyväksytään. Niiden valtioiden osalta, jotka olivat jäsenvaltioita 1. tammikuuta 1978, useimmat niistä poikkeuksista, joita niistä voidaan soveltaa, esitetään alv-direktiivin liitteessä X. Kuten edellä on todettu, tämä ehdotus on ensimmäinen vaihe kohti sellaisen lopullisen järjestelmän käyttöönottoa, jossa verotus tapahtuu EU:n sisäisessä kaupassa määräpaikassa. Tässä vaiheessa ehdotetaan poistettavaksi ne poikkeukset, joiden osalta, jos ne pidettäisiin voimassa, luovutus- ja suorituspaikkaa koskeviin sääntöihin ja veronmaksuvelvollista koskevat ehdotetut muutokset johtaisivat siihen, että poikkeusten soveltaminen olisi monimutkaista verovelvollisille ja verohallinnoille.

Mahdollisuus soveltaa poikkeusta poistettaisiin tavaroilta, jotka voisivat sisältyä unioniluovutuksiin (liikkuvat tavarat). Tällöin luovuttajan olisi tiedettävä sellaisen jokaisen jäsenvaltion osalta, jossa kyseiset unioninluovutukset tapahtuvat, onko kyseinen jäsenvaltio soveltanut poikkeusta, ja jos näin on, millä ehdoin jäsenvaltiot ovat soveltaneet poikkeusta.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa sovellettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän toimintaa koskevien yksityiskohtaisten teknisten toimenpiteiden käyttöönoton osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kun neuvosto hyväksyi vuonna 1967 yhteisen arvonlisäverojärjestelmän neuvoston direktiiveillä 62/227/ETY³ ja 67/228/ETY⁴, sitouduttiin ottamaan käyttöön jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa lopullinen arvonlisäverojärjestelmä, joka toimisi samalla tavalla kuin yksittäisen jäsenvaltion sisällä. Poliittiset ja tekniset edellytykset eivät kuitenkaan olleet vielä otolliset tällaiselle järjestelmälle siinä vaiheessa, kun jäsenvaltioiden väliset verotukselliset rajat poistettiin vuoden 1992 lopussa, joten hyväksyttiin arvonlisäveroa koskeva siirtymäjärjestelmä. Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁵, joka on tällä hetkellä voimassa, säädetään, että nämä siirtymäsäännöt on korvattava lopullisella järjestelmällä, joka periaatteessa perustuu tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottamiseen alkuperäjäsenvaltiossa.
- (2) Neuvosto vahvisti Euroopan parlamentin⁶ ja talous- ja sosiaalikomitean⁷ tukemana, että alkuperään perustuvaa järjestelmää ei ole mahdollista saavuttaa, ja kehotti

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁴ Toinen neuvoston direktiivi 67/228/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntöjen yhdenmukaistamisesta, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenteesta ja soveltamissäännöistä (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁵ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. lokakuuta 2011 alv:n tulevaisuudesta (P7_TA(2011)0436) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=FI&reference=P7-TA-2011-0436>

⁷ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2011, aiheesta ”Vihreä kirja alv:n tulevaisuudesta – Kohti yksinkertaisempaa, vahvempaa ja tehokkaampaa alv-järjestelmää” <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=celex:52011AE1168>

komissiota tekemään perusteellista teknistä työtä ja käymään jäsenvaltioiden kanssa laaja-alaista vuoropuhelua, jotta se voi tarkastella yksityiskohtaisesti eri mahdollisuuksia panna määräpaikkaperiaate täytäntöön⁸.

- (3) Komissio esittää arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassaan⁹ arvonlisäverojärjestelmään muutoksia, jotka ovat tarpeen tällaisen määräpaikkaan perustuvan järjestelmän kehittämiseksi unionin sisäistä kauppaa varten. Tällaisessa järjestelmässä verotettaisiin rajat ylittäviä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia. Neuvosto vahvisti myöhemmin kyseisessä toimintasuunnitelmassa esitetyt päätelmät ja totesi muun muassa, että lopullisessa arvonlisäverojärjestelmässä käyttöön otettavaksi suunniteltu periaate, jonka mukaan verotus tapahtuisi alkuperäjäsenvaltiossa, olisi sen mielestä korvattava periaatteella, jonka mukaan verotus tapahtuu määräjäsenvaltiossa¹⁰.
- (4) Komission arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi yritysten välisiä tavaroiden unioniluovutuksia koskevia sääntöjä olisi muutettava noudattamalla vaiheittaista lähestymistapaa, jota komissio ehdotti alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista 4 päivänä lokakuuta 2017 antamassaan tiedonannossa¹¹.
- (5) Jotta voidaan luoda tehokkaampi järjestelmä yritysten välillä tehtävien tavaroiden unioniluovutusten verotuksen toteuttamiseksi määräjäsenvaltiossa, on tarpeen kumota nykyinen järjestelmä, jonka mukaan luovutettaviksi tarkoitetut tavarat vapautetaan verosta lähtöjäsenvaltiossa ja yhteisöhankinnat verotetaan määräjäsenvaltiossa. Koska tällaisia luovutuksia koskeva vapautus ja yhteisöhankinnan käsite arvonlisäverollisena liiketoimena on poistettava, kaikkia asiaan liittyviä artikloja olisi muutettava tai ne olisi kumottava.
- (6) Jotta voidaan varmistaa kotimaisten liiketoimien ja unionin sisäisten liiketoimien tasapuolinen kohtelu, yritysten välisten tavaroita koskevien unionin sisäisten liiketoimien arvonlisäverotuksen perustana olisi oltava yksi verollinen tapahtuma eli tavaroiden unioniluovutus.
- (7) Jotta voidaan varmistaa, että noudatetaan määräpaikassa tapahtuvan verotuksen periaatetta mahdollisimman laajasti, tavaroiden unioniluovutuksen määritelmän olisi sisällettävä, ilman asetettua raja-arvoa, luovutus oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, luovutus verosta vapautetulle verovelvolliselle, luovutus pienten yritysten erityisjärjestelmän alaiselle verovelvolliselle ja luovutus vakiokantajjärjestelmän alaiselle maataloustuottajalle.
- (8) Unionin sisäisen tavaroiden etämyynnin ja kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin käsitteitä olisi muutettava, jotta voidaan välttää tilanne, jossa tietyt näistä luovutuksista sisältyisivät unioniluovutuksen uuteen määritelmään.

⁸ Neuvoston päätelmät arvonlisäveron tulevaisuudesta – talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 3167. istunto, Bryssel, 15. toukokuuta 2012 (ks. erityisesti kohta B 4)

⁹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

¹⁰ Arvonlisäveroa koskeva toimintasuunnitelma – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaaluetta – aika tehdä päätöksiä (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

¹¹ Katso: <http://www.consilium.europa.eu/fi/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista – Kohti yhtenäistä EU:n alv-aluetta – Tekojen aika (COM(2017) 566 final, 4.10.2017).

- (9) Sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi on tarpeen jättää unioniluovutusten määritelmän ulkopuolelle tietyt tavaroiden luovutukset, erityisesti sellaisten tavaroiden luovutukset, joihin liittyy asennus tai kokoonpano, tavaroiden luovutukset tiettyjen vesialusten ja ilma-alusten polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten, tavaroiden luovutukset diplomaattisten ja konsulisuhteiden puitteissa ja tietyille kansainvälisille järjestöille sekä yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän alaisen verovelvollisen tekemät tavaroiden luovutukset.
- (10) Jotta voidaan varmistaa yritysten välillä tapahtuvien tavaroiden unioniluovutusten verotus määräpaikassa, tavaroiden unioniluovutuksen luovutuspaikan olisi oltava siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle. Tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa voittomarginaalijärjestelmän alaisten käytettyjen tavaroiden, taide-esineiden, keräilyesineiden tai antiikkiesineiden luovutuksiin eikä sitä olisi sovellettava vesialuksilla, ilma-aluksissa ja junissa tapahtuviin tavaroiden luovutuksiin eikä kaasun luovutukseen maakaasuverkon kautta, sähkön luovutukseen eikä lämpö- tai jäähdytysenergian luovutukseen lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta, vaan niihin olisi sovellettava edelleen luovutuspaikkaa koskevia erityissääntöjä.
- (11) Koska yhteisöhankinta arvonlisäverollisena tapahtumana poistetaan, on tarpeen tarkistaa nykyisiä uusien kulkuneuvojen ja valmisteveron alaisten tuotteiden luovutusta koskevia erityissääntöjä.
- (12) Jotta tämän lopullisen järjestelmän soveltaminen olisi yhdenmukaista koko unionissa, on tarpeen määrittää yksi yhteinen sääntö tavaroiden unioniluovutuksissa syntyvää arvonlisäverosaatavaa varten.
- (13) Tavaroiden luovutuksia, myös tavaroiden unioniluovutuksia, ja palvelujen suorituksia koskevana yleissääntönä olisi oltava, että tavaroiden luovuttaja tai palvelujen suorittaja on velvollinen maksamaan arvonlisäveron.
- (14) Jotta unionin sisäisessä kaupassa olisi mahdollista siirtyä asteittain lopulliseen järjestelmään, olisi tavaroiden luovutuksen osalta sovellettava poikkeusta säännöstä, jonka mukaan luovuttaja on velvollinen maksamaan arvonlisäveron, jos henkilö, jolle tavarat luovutetaan, on luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen eikä luovuttaja ole sijoittautunut verotusjäsenvaltioon. Tässä tapauksessa hankkijan olisi oltava velvollinen maksamaan arvonlisävero, ja hankkijan olisi tilitettävä arvonlisävero käännetyn verovelvollisuuden mukaisesti. Tämä poikkeus vähentäisi sellaisten liiketoimien määrää, joiden osalta arvonlisäverovelvollinen ei ole sijoittautunut verotusjäsenvaltioon.
- (15) Siirrettäviä tavaroita koskevan käännetyn verovelvollisuuden järjestelmän väliaikaista soveltamista koskevia sääntöjä olisi tarkistettava, jotta varmistetaan, että ne ovat linjassa sellaisten uusien sääntöjen käyttöönoton kanssa, jotka koskevat henkilöä, joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron tavaroiden unioniluovutuksissa.
- (16) Jotta yritykset voisivat soveltaa selkeästi verotussääntöjä, jotka koskevat tavaroiden unioniluovutuksia, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jokainen tavaroiden unioniluovutuksen vastaanottajana toimiva verovelvollinen ja oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, yksilöidään yksilöllisellä numerolla.
- (17) Jotta voidaan varmistaa tavaroiden unioniluovutuksiin liittyvän arvonlisäveron maksamisen ja vähentämisen asianmukainen valvonta, laskun laatiminen olisi pakollista tavaroiden unioniluovutuksissa ja jäsenvaltioiden ei pitäisi sallia

yksinkertaistettujen laskujen laatimista. Lasku olisi laadittava sen jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti, jossa luovuttajalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta luovutus tehdään, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, sen jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti, jossa luovuttajalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka.

- (18) Jotta unionin sisäiseen kauppaan kohdistuvaa hallinnollista rasitusta voidaan keventää ja koska joko tavaroiden luovuttaja tosiasiallisesti kantaa tavaroiden unioniluovutuksista suoritettavan arvonlisäveron tai sen tilittää hankkija, joka on luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, velvollisuus antaa yhteenvetoilmoitus näistä luovutuksista olisi poistettava.
- (19) On tarpeen mukauttaa erityinen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmä tavaroiden unioniluovutuksia koskevan verotusjärjestelmän muuttamisen vuoksi siten, että kyseisen järjestelmän yleinen tavoite saavutetaan edelleen. Kun vakiokantajärjestelmän alaisten maataloustuottajien tekemät luovutukset jätetään unioniluovutusten määritelmän ulkopuolelle, maataloustuottajien yritysten välillä tapahtuvien tavaroiden rajat ylittävien luovutusten luovutuspaikkana olisi edelleen oltava tavaroiden lähtöpaikka ja näihin luovutuksiin olisi sovellettava lähtöjäsenvaltion vahvistamaa vakiokantahyvitystä.
- (20) Yritysten hallinnollisen rasituksen keventämiseksi nykyinen erityisjärjestelmä, joka koskee unioniin sijoittautuneita verovelvollisia, jotka suorittavat palveluja tai luovuttavat tiettyjä tavaroita kuluttajille, olisi laajennettava kattamaan kaikki sellaiset tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, joiden osalta arvonlisäverovelvollinen ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa luovutus tai suoritus tapahtuu. Järjestelmää olisi sovellettava sekä kuluttajille että yrityksille tapahtuviin luovutuksiin ja suorituksiin.
- (21) On myös aiheellista keventää sellaisten unioniin sijoittautumattomien verovelvollisten hallinnollista rasitusta, jotka luovuttavat tavaroita ja suorittavat palveluja, joista niiden on maksettava arvonlisäveroa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, antamalla kyseisille verovelvollisille mahdollisuus hyödyntää tätä erityisjärjestelmää, kun ne nimeävät välittäjän. Veron asianmukaisen kantamisen varmistamiseksi kyseisen välittäjän olisi oltava sijoittautunut unioniin, ja sen olisi oltava velvollinen maksamaan arvonlisävero ja täyttämään järjestelmässä säädetyt velvoitteet unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen puolesta.
- (22) Jotta verovelvolliset saisivat täyden hyödyn sisämarkkinoista, erityisjärjestelmän avulla olisi voitava paitsi antaa ilmoitus liiketoimista, joista arvonlisävero on maksettava muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon luovuttaja tai suorittaja on sijoittautunut, myös tehdä vähennys kyseisissä jäsenvaltioissa kyseiseltä luovuttajalta tai suorittajalta kannettavasta arvonlisäverosta.
- (23) Jotta voidaan varmistaa suurten yritysten arvonlisäveroa koskevien raportointivelvoitteiden yhdenmukaisuus, tämän erityisjärjestelmän mukaisten arvonlisäveroilmoitusten antamisen tiheyttä olisi tarkistettava lisäämällä säännökseen, että järjestelmää käyttävien verovelvollisten on annettava järjestelmän mukaiset kuukausittaiset arvonlisäveroilmoitukset, jos verovelvollisten vuosittainen liikevaihto unionissa on yli 2 500 000 euroa.
- (24) Jotta voidaan kerätä verovelvolliselta asianmukaiset tiedot sen varmistamiseksi, että veroviranomaiset voivat valvoa tätä erityisjärjestelmää asianmukaisesti, tämän erityisjärjestelmän mukaisen arvonlisäveroilmoituksen sisältöä olisi tarkistettava

järjestelmän laajentamisen huomioon ottamiseksi ja vastaavan vähennysoikeuden käytön mahdollistamiseksi.

- (25) Tämän erityisjärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden mahdollisuuksia hyödyntäville verovelvollisille aiheutuvien esteiden välttämiseksi olisi otettava käyttöön yhteiset säännöt sellaisia tilanteita varten, joissa verovelvollinen on rekisteröintijäsenvaltiossa ja/tai verotusjäsenvaltiossa tai -valtioissa tilanteessa, jossa sillä on verosaatavia.
- (26) Selkeyden vuoksi ja jotta voitaisiin vähentää mahdollisten väärinkäytösten tai petosten mahdollisuuksia, olisi vahvistettava ajanjakso, jona verovelvollinen voi edelleen vähentää tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron tietyssä jäsenvaltiossa tämän erityisjärjestelmän mukaisesti annettavassa ilmoituksessaan, jos verovelvollinen ei enää ilmoita liiketoimia, joista se on velvollinen maksamaan arvonlisäveron kyseisessä samassa jäsenvaltiossa. Verovelvollisen olisi tämän määräajan päätyttyä käytettävä asianmukaisia palautusmenettelyjä arvonlisäveron palautuksen saamiseksi.
- (27) Sellaiset XIII osaston 1 luvussa säädetty poikkeukset, joilla voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, olisi poistettava, jotta voidaan välttää verovelvollisille ja verohallinnoille aiheutuva tarpeeton monimutkaisuus.
- (28) Koska tavaroiden unioniluovutus otetaan käyttöön uutena käsitteenä, on aiheellista korvata ilmaisu ”yhteisö” ilmaisulla ”unioni”, jotta voidaan varmistaa ilmaisun ajan tasalle saatettu ja johdonmukainen käyttö.
- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on lopullisen arvonlisäverojärjestelmän täytäntöönpano tavaroiden rajat ylittävää yritysten välistä kauppaa koskevan arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (30) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹² mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (31) Direktiiviä 2006/112/EY olisi näin ollen muutettava,
- ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:
- a) Kumotaan 1 kohdan b alakohta.
 - b) Kumotaan 2 ja 3 kohta.

¹² EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- 2) Kumotaan 3 ja 4 artikla.
- 3) Korvataan 5 artiklan 1 ja 2 alakohta seuraavasti:
 - ”1) ’unionilla’ ja ’unionin alueella’ jäsenvaltioiden alueiden, sellaisena kuin ne on määritelty 2 alakohdassa, kokonaisuutta;
 - 2) ’jäsenvaltiolla’ ja ’jäsenvaltion alueella’ unionin kunkin jäsenvaltion aluetta, johon sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta sen 349 ja 355 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta tämän direktiivin 6 artiklassa tarkoitettuja alueita;”.
- 4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin unionin tullialueeseen kuuluviin alueisiin:”.
 - b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin unionin tullialueeseen kuulumattomiin alueisiin:”.
- 5) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden lisäksi verovelvollisena pidetään myös henkilöä, joka satunnaisesti tekee uuden kulkuneuvon luovutuksen siten, että myyjä, hankkija tai joku näiden puolesta lähettää tai kuljettaa kulkuneuvon hankkijalle jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin unionin alueen sisällä.”
 - b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdassa ’kulkuneuvolla’ tarkoitetaan seuraavia kulkuneuvoja, kun ne on tarkoitettu henkilö- tai tavarankuljetukseen:

 - a) moottorikäyttöisiä maakulkuneuvoja, joiden moottorin sylinteritilavuus on suurempi kuin 48 kuutiosenttimetriä tai joiden moottoriteho on suurempi kuin 7,2 kilowattia;
 - b) yli 7,5 metrin pituisia vesialuksia, lukuun ottamatta avomeriliikenteeseen käytettäviä vesialuksia, joilla kuljetetaan matkustajia vastikkeellisesti tai joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen, sekä meripelastus- ja meriavustusaluksia ja rannikkokalastusaluksia;
 - c) ilma-aluksia, joiden kokonaislähtöpaino on suurempi kuin 1 550 kilogrammaa, lukuun ottamatta pääasiassa vastikkeellista kansainvälistä lentoliikennettä harjoittavien lentoyhtiöiden käyttämiä ilma-aluksia.

Kyseisten kulkuneuvojen katsotaan olevan uusia seuraavissa tapauksissa:

 - a) moottorikäyttöisten maakulkuneuvojen silloin, kun luovutus tapahtuu kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä käyttöönotosta tai kun kulkuneuvolla on ajettu enintään 6 000 kilometriä;

- b) vesialusten silloin, kun luovutus tapahtuu kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä käyttöönotosta tai kun aluksella on purjehdittu enintään 100 tuntia;
- c) ilma-alusten silloin, kun luovutus tapahtuu kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä käyttöönotosta tai kun aluksella on lennetty enintään 40 tuntia.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joiden perusteella toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan todentaa.”

6) Korvataan 12 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat pitää verovelvollisena jokaista, joka satunnaisesti suorittaa jonkin seuraavista liiketoimista:”.

7) Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

”13 a artikla

1. Verovelvollinen, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on unionissa, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on unionissa ja joka taloudellista toimintaa harjoittaessaan toteuttaa tai aikoo toteuttaa 14 artiklan 4 kohdan 3 alakohdassa ja 17 a, 38 tai 39 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia luovuttajana tai hankkijana, voi hakea veroviranomaisilta luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa.

Veroviranomaisten on myönnettävä luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema hakijalle, jos 2 kohdassa säädetyt perusteet täyttyvät, paitsi jos hakijalle ei 3 kohdan edellytysten nojalla voida myöntää kyseistä asemaa.

Jos hakija on verovelvollinen, jolle on myönnetty tullialalla valtuutetun talouden toimijan asema, 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden katsotaan täyttyvän.

2. Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen aseman myöntäminen edellyttää, että kaikki seuraavat perusteet täyttyvät:

- a) hakijalla ei ole vakavia tai toistuvia verotussääntöjen tai tullilainsäädännön rikkomisia eikä merkintöjä hakijan taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista;
- b) hakijan osoitus toimintansa ja tavaravirtojen valvonnan korkeasta tasosta kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset verotarkastukset, tai luotettavan tai sertifioitun sisäisen tarkastusketjun avulla;
- c) todiste hakijan vakavaraisuudesta, joka katsotaan toteen näytetyksi, kun hakijan taloudellinen asema on hyvä ja riittää täyttämään hakijan sitoumukset asianomaisen liiketoiminnan lajin ominaisuudet asiaankuuluvasti huomioon ottaen tai kun esitetään vakuutus- tai muiden finanssilaitosten taikka muiden taloudellisesti luotettavien kolmansien osapuolten antamat vakuudet.

3. Seuraaville verovelvollisille ei voida myöntää luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa:

- a) verovelvolliset, joihin sovelletaan yhteistä maataloustuottajien vakiokantajärjestelmää;

- b) verovelvolliset, joihin sovelletaan XII osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä pienyritysten verovapautusta;
- c) verovelvolliset, jotka luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja, joista ei voida vähentää arvonlisäveroa;
- d) verovelvolliset, jotka satunnaisesti tekevät 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun uuden kulkuneuvon luovutuksen tai jotka satunnaisesti suorittavat 12 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia.

Edellä a–d alakohdassa tarkoitetuille verovelvollisille voidaan kuitenkin myöntää luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema niiden harjoittamaa muuta liiketoimintaa varten.

4. Verovelvollisen, joka hakee luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa, on toimitettava veroviranomaisille kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

Tätä verotuksellista asemaa myönnettäessä veroviranomaisilla tarkoitetaan

- a) sen jäsenvaltion veroviranomaisia, jossa hakijalla on liiketoimintansa kotipaikka;
- b) sen jäsenvaltion veroviranomaisia, jossa hakijalla on kiinteä toimipaikka ja jossa hakijan verotustarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito unionissa hoidetaan tai jossa se on saatavilla, jos hakijalla on liiketoimintansa kotipaikka unionin ulkopuolella mutta yksi tai useampi kiinteä toimipaikka unionissa;
- c) sen jäsenvaltion veroviranomaisia, jossa hakijalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka, jos hakijalla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.

5. Jos hakemus hylätään, veroviranomaisten on ilmoitettava hakijalle hylkäysperusteet yhdessä päätöksen kanssa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle myönnetään oikeus hakea muutosta mahdolliseen hakemuksen hylkäyspäätökseen.

6. Verovelvollisen, jolle on myönnetty luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema, on ilmoitettava veroviranomaisille viipymättä kaikista päätöksen tekemisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan aseman voimassaoloon. Veroviranomaisten on peruttava tämä verotuksellinen asema, jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty.

7. Kaikkien jäsenvaltioiden veroviranomaisten on tunnustettava yhdessä jäsenvaltiossa myönnetty luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema.”

8) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’unionin sisäisellä tavaroiden etämyynnillä’ sellaisten tavaroiden luovutuksia, jotka luovuttaja tai joku muu luovuttajan puolesta lähettää tai kuljettaa, myös silloin kun luovuttaja osallistuu välillisesti niiden kuljettamiseen tai lähettämiseen, muusta jäsenvaltiosta kuin siitä, johon lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavarat luovutetaan muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on muu kuin oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen;

- b) luovutetut tavarat ovat muita kuin uusia kulkuneuvoja tai tavaroita, jotka luovuttaja taikka joku muu luovuttajan puolesta luovuttaa suoritettun kokoonpanon tai asennuksen jälkeen riippumatta siitä, koekäytetäänkö niitä;
 - 2) 'kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnillä' sellaisten tavaroiden luovutuksia, jotka luovuttaja tai joku muu luovuttajan puolesta lähettää tai kuljettaa, myös silloin kun luovuttaja osallistuu välillisesti tavaroiden kuljettamiseen tai lähettämiseen, kolmannelta alueelta tai kolmannelta maasta jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevalle hankkijalle, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tavarat luovutetaan muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on muu kuin oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen;
 - b) luovutetut tavarat ovat muita kuin uusia kulkuneuvoja tai tavaroita, jotka luovuttaja taikka joku muu luovuttajan puolesta luovuttaa suoritettun kokoonpanon tai asennuksen jälkeen riippumatta siitä, koekäytetäänkö niitä;
 - 3) 'tavaroiden unioniluovutuksella' tavaroiden luovutusta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) verovelvollinen luovuttaa tavarat verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
 - b) tavarat lähetetään tai kuljetetaan unionin sisällä jäsenvaltiosta toiseen luovuttajan tai tavarat hankkivan henkilön toimesta tai sen puolesta."
- b) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

"5. Seuraavia ei pidetä tavaroiden unioniluovutuksena:

 - a) tavaroiden luovutus, johon liittyy asennus tai kokoonpano, riippumatta siitä, koekäytetäänkö tavaroita, 36 artiklan mukaisesti;
 - b) sellaisten tavaroiden luovutus, jotka on vapautettu verosta 148 tai 151 artiklan nojalla;
 - c) yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän alaisen verovelvollisen tekemä tavaroiden luovutus."
- 9) Korvataan 14 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun verovelvollinen mahdollistaa unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen tekemän unionin sisäisen tavaroiden luovutuksen muulle kuin verovelvolliselle henkilölle sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen, joka mahdollistaa luovutukset, on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat."
- 10) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirto toiseen jäsenvaltioon rinnastetaan vastikkeelliseen tavaroiden unioniluovutukseen.

Siirtona toiseen jäsenvaltioon pidetään sitä, kun verovelvollinen tai joku muu verovelvollisen puolesta lähettää tai kuljettaa yrityksensä tarpeita varten irtainta aineellista omaisuutta omaisuuden sijaintijäsenvaltion ulkopuolelle, mutta kuitenkin unionin alueen sisällä.”

b) Korvataan 2 kohdan a alakohhta seuraavasti:

”a) kyseisen tavarán luovutus, jonka verovelvollinen tekee 33, 35 a ja 35 b artiklassa säädettyin edellytyksin lähetyksen tai kuljetuksen päättymisjäsenvaltion alueella;”.

c) Korvataan 2 kohdan d ja e alakohhta seuraavasti:

”d) kaasun luovutus unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta, sähkön luovutus sekä lämpö- tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkojen kautta 38 ja 39 artiklassa säädettyin edellytyksin;”

e) kyseisen tavarán luovutus, jonka verovelvollinen tekee jäsenvaltion alueella 146, 147, 148, 151 tai 152 artiklassa säädettyin edellytyksin;”.

11) Lisätään 17 a artikla seuraavasti:

”17 a artikla

1. Verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirtoa call off -varastotilanteen nojalla toiseen jäsenvaltioon ei kohdella vastikkeellisena tavaroiden unioniluovutuksena.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa call off -varastotilanteen katsotaan olevan olemassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen lähettää tai kuljettaa tavarat toiseen jäsenvaltioon voidakseen luovuttaa ne myöhemmin sen jälkeen, kun ne ovat saapuneet toiselle luotettavaksi tunnustetulle verovelvolliselle, jonka henkilöllisyys ja arvonlisäverotunniste ovat tiedossa jo kuljetuksen alkamisajankohtana;

b) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan;

c) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, joka hankkii tavarat myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen, kun tavaroiden saapuminen on yksilöity arvonlisäverotarkoituksia varten siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat siirretään;

d) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, on kirjannut kyseisen lähetyksen tai kuljetuksen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.

3. Jos 2 kohdan edellytykset täyttyvät ajankohtana, jona määräämisvalta tavaroihin siirretään kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettulle luotettavaksi tunnustetulle verovelvolliselle, tavaroiden unioniluovutuksen katsotaan tapahtuneen siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetettiin tai kuljetettiin.”

12) Lisätään 18 a artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Tavaroiden vastikkeelliseen luovutukseen rinnastetaan Pohjois-Atlantin sopimukseen kuuluvan jäsenvaltion puolustusvoimien suorittama tavaroiden ottaminen omaan käyttöön tai puolustusvoimiin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön, jos se ei ole ostanut näitä tavaroita jonkin jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verosäännösten mukaisesti ja jos näiden tavaroiden tuonti ei oikeuttaisi 143 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädettyyn vapautukseen.”

- 13) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Jäsenvaltioiden on vastikkeellisesti tai vastikkeettomasti taikka osakkaan yhtiöön sijoittamana osuutena yhtiölle kokonaan tai osittain siirretyn varallisuuden osalta katsottava, että tavaroiden luovutusta ei ole tapahtunut ja että saajaa on pidettävä luovuttajan toiminnan jatkajana.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kilpailun vääristymisen estämiseksi sellaisissa tapauksissa, joissa saaja ei ole kokonaan arvonlisäverovelvollinen. Niiden on myös toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet estääkseen sen, että veropetoksia voidaan tehdä tai veroa kiertää tätä artiklaa soveltamalla.”

- 14) Kumotaan IV osaston 2 luku.
15) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

”Tavaroiden tuonnilla” tarkoitetaan sellaisen tavaran saapumista unioniin, joka ei ole vapaassa liikkeessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 29 artiklan mukaisesti.

Tavaroiden tuontina pidetään ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun liiketoimen lisäksi vapaassa liikkeessä olevan tavaran saapumista unioniin kolmannelta alueelta, joka kuuluu unionin tullialueeseen.”

- 16) Lisätään V osaston 1 luvun 2 jaksossa ennen 32 artiklaa 1 alajakson otsikko seuraavasti:

**”1 alajakso
Yleinen sääntö”.**

- 17) Lisätään V osaston 1 luvun 2 jaksossa ennen 33 artiklaa 2 alajakson otsikko seuraavasti:

**”2 alajakso
Erityiset säännökset”.**

- 18) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

”33 artikla

1. Unionin sisäisen tavaroiden etämyynnin luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle.

2. Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy, tuotujen tavaroiden etämyynnin luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle.

3. Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista siihen jäsenvaltioon, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus päättyy, tuotujen tavaroiden etämyynnin luovutuspaikan katsotaan olevan kyseisessä jäsenvaltiossa, jos tavaroiden arvonlisävero on ilmoitettava XII osaston 6 luvun 4 jakson erityisjärjestelmän mukaisesti.”

19) Kumotaan 35 artikla.

20) Lisätään 35 a, 35 b, 35 c ja 35 d artikla seuraavasti:

”35 a artikla

Tavaroiden unioniluovutuksen luovutuspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen saapuessa hankkijalle.

35 b artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on muu kuin oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, tehtävän uuden kulkuneuvon luovutuksen luovutuspaikkana, kun tavarat lähetetään tai kuljetetaan jäsenvaltiosta toiseen, pidetään paikkaa, jossa tavarat ovat lähetyksen tai kuljetuksen päättyessä.

35 c artikla

Edellä olevia 33 ja 35 a artiklaa ei poikkeuksellisesti sovelleta 311 artiklan 1 kohdan 1–4 alakohdassa määriteltyjen käytettyjen tavaroiden, taide-esineiden, keräilyesineiden tai antiikkiesineiden luovutuksiin, joista on suoritettava arvonlisäveroa asianomaisen erityisjärjestelmän mukaisesti.

35 d artikla

Sovellettaessa 35 a ja 35 b artiklaa, kun tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa kolmannella alueella tai kolmannessa maassa ja kun 201 artiklan mukaisesti veronmaksuvelvolliseksi määrätyn tai hyväksytyn tuojan tekemä luovutus tai myöhempi luovutus käsittää tavaroiden kuljetuksen tai lähetyksen, joka päättyy muussa jäsenvaltiossa kuin tuontijäsenvaltiossa, tavaroita pidetään kuljetettuina tai lähetettyinä tuontijäsenvaltiosta.”

21) Lisätään V osaston 1 luvun 2 jaksoon 36 a artikla seuraavasti:

”36 a artikla

1. Jos tavarat luovutetaan ketjuliiketoimitilanteessa, 14 artiklan 4 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettu kuljetus tai lähetys jäsenvaltiosta toiseen liitetään toimittajan väliportaana toimijalle tekemään luovutukseen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) väliportaana toimija ilmoittaa toimittajalle tavaroiden saapumisjäsenvaltion nimen;

b) väliportaan toimijalle on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa.

2. Jos 1 kohdassa säädettyt edellytykset eivät täyty, 14 artiklan 4 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettu kuljetus tai lähetys jäsenvaltiosta toiseen liitetään ketjuliiketoimitilanteessa väliportaan toimijan hankkijalle tekemään luovutukseen.

3. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) 'ketjuliiketoimitilanteella' tilannetta, jossa verovelvollisten tekemiä samojen tavaroiden peräkkäisiä luovutuksia pidetään kyseisten tavaroiden yhtenä kuljetuksena tai lähetyksenä jäsenvaltiosta toiseen ja jossa sekä väliportaan toimija että toimittaja ovat luotettaviksi tunnustettuja verovelvollisia;

b) 'väliportaan toimijalla' ketjuun kuuluvaa muuta kuin ensimmäistä luovuttajaa, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähettää tai kuljettaa tavarat;

c) 'toimittajalla' ketjuun kuuluvaa verovelvollista, joka luovuttaa tavarat väliportaan toimijalle;

d) 'hankkijalla' verovelvollista, jolle väliportaan toimija luovuttaa ketjuun kuuluvat tavarat."

22) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

"37 artikla

1. Jos tavara luovutetaan vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa unionissa suoritettun matkustajakuljetuksen osuuden aikana, luovutuspaikkana pidetään matkustajakuljetuksen lähtöpaikkaa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa tarkoitetaan 'unionissa suoritettun matkustajakuljetuksen osuudella' sitä kuljetuksen osuutta, joka suoritetaan matkustajakuljetuksen lähtöpaikan ja saapumipaikan välillä pysähtymättä unionin ulkopuolella.

'Matkustajakuljetuksen lähtöpaikka' on ensimmäinen unionissa sijaitseva, mahdollisesti unionin alueen ulkopuolella tapahtuvan pysähdysten jälkeinen matkustajien kulkuneuvon ottamisaika.

'Matkustajakuljetuksen saapumisaika' on viimeinen unionissa sijaitseva, mahdollisesti unionin alueen ulkopuolella tapahtuvaa pysähdystä edeltävä paikka, jossa unionissa kulkuneuvon otetut matkustajat poistuvat kulkuneuvosta.

Meno-paluukuljetuksessa paluumatka katsotaan eri kuljetukseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää tai jatkaa vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen, sellaisille kulkuneuvossa kulutettaviksi tarkoitettujen tavaroiden luovutuksille, joiden verotuspaikka määräytyy 1 kohdan mukaisesti.

23) Korvataan 38 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kun on kyse kaasun luovutuksesta unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta taikka sähkön luovutuksesta taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksesta lämpö- tai jäähdytysverkojen kautta verovelvolliselle jälleenmyyjälle, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa kyseisellä verovelvollisella jälleenmyyjällä on

liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan, taikka jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, paikkaa, jossa verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.”

- 24) Korvataan 39 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Kun kyse on kaasun luovutuksesta unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta taikka sähkön luovutuksesta taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutuksesta lämpö- tai jäähdytysverkojen kautta ja kun tällainen luovutus ei kuulu 38 artiklan soveltamisalaan, luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa hankkija tosiasiallisesti käyttää ja kuluttaa nämä tavarat.”

- 25) Kumotaan V osaston 2 luku.

- 26) Korvataan 49 ja 50 artikla seuraavasti:

”49 artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettuna muun tavaroiden kuljetuksen kuin tavaroiden unionikuljetuksen suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljettu matka, tapahtuu.

50 artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettuna tavaroiden unionikuljetuksen suorituspaikka on lähtöpaikka.”

- 27) Korvataan 51 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden unionikuljetuksella” tarkoitetaan tavaroiden kuljetusta, jonka lähtöpaikka ja saapumisaika sijaitsevat kahden eri jäsenvaltion alueella.”

- 28) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

”52 artikla

Jäsenvaltiot voivat olla kantamatta arvonlisäveroa muulle kuin verovelvolliselle henkilölle suoritettuna tavaroiden unionikuljetuksesta siltä osin kuin se tapahtuu unionin alueeseen kuulumattomilla vesialueilla.”

- 29) Korvataan 55 artikla seuraavasti:

”55 artikla

Muiden ravintola- ja ateriapalvelujen kuin sellaisten, jotka tosiasiallisesti suoritetaan vesi tai ilma-aluksissa taikka junissa unionissa suoritettuna matkustajakuljetuksen osuuden aikana, suorituspaikka on paikka, jossa palvelut tosiasiallisesti suoritetaan.”

- 30) Korvataan 57 artikla seuraavasti:

”57 artikla

1. Ravintola- ja ateriapalvelujen, jotka tosiasiallisesti suoritetaan vesi- tai ilma-aluksissa taikka junissa unionissa suoritettuna matkustajakuljetuksen osuuden aikana, suorituspaikka on matkustajakuljetuksen lähtöpaikka.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa tarkoitetaan ’unionissa suoritettun matkustajakuljetuksen osuudella’ sitä kuljetuksen osuutta, joka suoritetaan matkustajakuljetuksen lähtöpaikan ja saapumipaikan välillä pysähtymättä unionin ulkopuolella.

’Matkustajakuljetuksen lähtöpaikka’ on ensimmäinen unionissa sijaitseva, mahdollisesti unionin alueen ulkopuolella tapahtuvan pysähdysten jälkeinen matkustajien kulkuneuvoon ottamisaika.

’Matkustajakuljetuksen saapumisaika’ on viimeinen unionissa sijaitseva, mahdollisesti unionin alueen ulkopuolella tapahtuvaa pysähdystä edeltävä paikka, jossa unionissa kulkuneuvoon otetut matkustajat poistuvat kulkuneuvosta.

Meno–paluukuljetuksessa paluumatka katsotaan eri kuljetukseksi.”

- 31) Korvataan V osaston 3 luvun 3 jaksossa 9 alajakson otsikko seuraavasti:

”9 alajakso

Muille kuin verovelvollisille henkilöille unionin ulkopuolelle suoritettavat palvelut

- 32) Muutetaan 59 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

- a) Korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Seuraavien palvelujen, jotka suoritetaan muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut unionin ulkopuolelle tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on unionin ulkopuolella, suorituspaikka on paikka, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut tai jossa henkilön kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.”.

- b) Korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) pääsyn tarjoaminen unionin alueella sijaitsevaan maakaasuverkkoon tai tällaiseen verkkoon yhdistettyyn verkkoon, sähköverkkoon taikka lämpö- tai jäähdytysverkkoihin, näiden verkkojen kautta tapahtuva siirto tai jakelu sekä muiden näihin toimiin suoraan liittyvien palvelujen tarjoaminen.”

- 33) Korvataan 59 a artiklan a ja b alakohta seuraavasti:

- a) minkä tahansa tällaisen palvelun tai kaikkien tällaisten palvelujen suorituspaikan, jos se sijaitsee niiden alueella, sijaitsevan unionin ulkopuolella, jos palvelun tai palvelujen tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuvat unionin ulkopuolella;

- b) minkä tahansa tällaisen palvelun tai kaikkien tällaisten palvelujen suorituspaikan, jos se sijaitsee unionin ulkopuolella, sijaitsevan niiden alueella, jos palvelun tai palvelujen tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuvat niiden alueella.”

- 34) Korvataan V osaston 3 a luvun otsikko seuraavasti:

”RAJA-ARVO, JOTA SOVELLETAAN 33 ARTIKLAN 1 KOHDAN SOVELTAMISALAAN KUULUVIA TAVAROITA LUOVUTTAVIIN JA 58 ARTIKLAN SOVELTAMISALAAN KUULUVIA PALVELUJA SUORITTAVIIN VEROVELVOLLISIIN”.

35) Muutetaan 59 c artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Mitä 33 artiklan 1 kohdassa ja 58 artiklassa säädetään, ei sovelleta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:”.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltion, jonka alueella tavarat ovat niiden lähetyksen tai kuljetuksen alkamisajankohtana tai johon televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisiä palveluja suorittavat verovelvolliset ovat sijoittautuneet, on annettava 1 kohdan edellytykset täyttävillä tavaroita luovuttaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille oikeus valita, että luovutus- tai suorituspaikka määritetään 33 artiklan 1 kohdan ja 58 artiklan mukaisesti; valinta kattaa vähintään kaksi kalenterivuotta.”

36) Korvataan 60 ja 61 artikla seuraavasti:

”60 artikla

Tavaroiden tuontipaikka on se jäsenvaltio, jonka alueella tavara on saapuessaan unioniin.

61 artikla

Poiketen siitä, mitä 60 artiklassa säädetään, silloin kun tavara, joka ei ole vapaassa liikkeessä, asetetaan sen unioniin saapumisen jälkeen johonkin 156 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen, kokonaan tuontitulleista vapautettuun väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai ulkoiseen passitusmenettelyyn, kyseisen tavarantoimipaikka on se jäsenvaltio, jonka alueella näitä menettelyjä tai tilanteita lakataan soveltamasta tavaraan.

Samoin jos vapaassa liikkeessä oleva tavara sen unionin alueelle saapumisen jälkeen asetetaan johonkin 276 ja 277 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen, tämän tavarantoimipaikka on se jäsenvaltio, jonka alueella näitä menettelyjä tai tilanteita lakataan soveltamasta tavaraan.”

37) Korvataan 64 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat tavaroiden unioniluovutukset katsotaan loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä, kunnes tavaroiden luovutus loppuu.”

38) Korvataan 66 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä kohdassa säädettyä poikkeusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisten palvelujen suorituksiin, joiden osalta hankkija maksaa arvonlisäveron 196 artiklan nojalla, eikä tavaroiden unioniluovutuksiin eikä myöskään 35 b artiklan mukaisiin uuden kulkuneuvon luovutuksiin.”

39) Korvataan 67 artikla seuraavasti:

”67 artikla

Verosaatava tavaroiden unionihankinnoista ja 35 b artiklan mukaisista uuden kulkuneuvon luovutuksista syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan

ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määrärajan päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä.

Edellä olevia 64 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan kolmatta alakohtaa sekä 65 artiklaa ei sovelleta tavaroiden unioniluovutuksiin eikä 35 b artiklan mukaisiin uuden kulkuneuvon luovutuksiin.”

40) Kumotaan IV osaston 3 luku.

41) Korvataan 71 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos tavara sen saavuttua unioniin asetetaan johonkin 156, 276 ja 277 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn tai tilanteeseen tai tuontitulleista vapautettuun väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai ulkoiseen passitusmenettelyyn, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy vasta, kun tavaraan lakataan soveltamasta tätä menettelyä tai tilannetta.”

42) Korvataan 76 artikla seuraavasti:

”76 artikla

Tavaroiden siirrosta toiseen jäsenvaltioon muodostuvien tavaroiden unioniluovutusten veron peruste on näiden tai samankaltaisten tavaroiden ostohinta taikka ostohinnan puuttuessa näiden tavaroiden siirtohetkellä määritetty omakustannushinta.”

43) Korvataan 78 artikla seuraavasti:

”78 artikla

1. Veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat erät:

- a) verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta itse arvonlisäveroa;
- b) sivukustannukset, kuten luovuttajan hankkijalta veloittamat provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskustannukset.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa veroihin sisältyy valmistevero, joka on maksettava siinä jäsenvaltiossa, jossa valmisteveron alaisten tavaroiden unioniluovutus tapahtuu 35 a artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa jäsenvaltiot voivat pitää sivukustannuksina erilliseen sopimukseen perustuvia kustannuksia.

2. Jos luovuttajalle tavaroiden unioniluovutuksen suorittamisen jälkeen palautetaan tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa maksettu valmistevero, veron perustetta on vastaavasti alennettava siinä jäsenvaltiossa, jossa valmisteveron alaisten tavaroiden unioniluovutus suoritettiin 35 a artiklan mukaisesti.

3. Tässä direktiivissä ’valmisteveron alaisilla tuotteilla’ tarkoitetaan neuvoston direktiivin 2008/118/EY(*) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja energiatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja valmistettua tupakkaa, muttei kaasua, joka luovutetaan unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta.”

(*) Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12).

- 44) Kumotaan VII osaston 3 luku.
- 45) Korvataan 85 artikla seuraavasti:

"85 artikla

Tavaroiden tuonnin veron peruste on voimassa olevissa unionin säännöksissä määritelty tullausarvo.”

- 46) Korvataan 86 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) sivukustannukset, kuten provisio-, pakkaus-, kuljetus- ja vakuutuskulut tavaroiden tuontijäsenvaltion alueella sijaitsevaan ensimmäiseen määräpaikkaan saakka, sekä kustannukset, jotka aiheutuvat kuljetuksesta toiseen unionissa sijaitsevaan määräpaikkaan, jos tämä paikka on tiedossa silloin, kun verotettava tapahtuma toteutuu.”
- 47) Korvataan 88 artikla seuraavasti:

”88 artikla

Kun tavarat on viety väliaikaisesti unionista ja ne jälleentuodaan unioniin sen jälkeen, kun niitä on unionin ulkopuolella korjattu, jalostettu, sovitettu, koottu tai käsitelty, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näiden tavaroiden arvonlisäverokohtelu on sama, jota olisi sovellettu kyseisiin tavaroihin, jos mainitut työt olisi suoritettu niiden alueella.”

- 48) Muutetaan 91 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Jos tuonnin veron perusteen määrittämiseksi tarpeelliset erät ilmoitetaan muun kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvon määrittäminen suoritetaan, muuntokurssi on määritettävä tullausarvon laskemisesta voimassa olevien unionin säännösten mukaisesti.”
- b) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:
- Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten ryhmien osalta soveltaa tullausarvon laskemisesta voimassa olevien unionin säännösten mukaisesti määritettyä muuntokurssia.”
- 49) Korvataan 93 artiklan b alakohta seuraavasti:
- ”b) tavaroiden unionihankinnat;”.
- 50) Kumotaan 94 artikla.
- 51) Korvataan 131 artikla seuraavasti:

"131 artikla

Jäljempänä 2–9 luvussa säädettyjä vapautuksia sovelletaan rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista ja noudattaen jäsenvaltioiden vahvistamia

edellytyksiä mainittujen vapautusten oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja kaikenlaisten petosten, verojen kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi.

- 52) Korvataan IX osaston 4 luvun otsikko seuraavasti:

**”TIETTYJÄ TAVAROIDEN UNIONIKULJETUKSIA KOSKEVAT
VAPAUTUKSET”.**

- 53) Kumotaan IX osaston 4 luvun 1 ja 2 jakso.
54) Poistetaan IX osaston 4 luvun 3 jakson otsikko.
55) Korvataan 142 artikla seuraavasti:

”142 artikla

Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta tavaroiden unionikuljetuspalvelut, joiden määrä- tai lähtöpaikka on Azorien ja Madeiran itsehallintoalueet muodostavilla saarilla, sekä näiden saarten väliset tavaroiden kuljetuspalvelut.”

- 56) Muutetaan 143 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) neuvoston direktiiveissä 2007/74/EY(*), 2009/132/EY(**) ja 2006/79/EY(***) tarkoitettujen tavaroiden lopullinen tuonti;

c) unionin tullialueeseen kuuluvalta kolmannelta alueelta tulevien vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden lopullinen tuonti, johon sovellettaisiin b alakohdassa tarkoitettua vapautusta, jos ne olisi tuotu 30 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti;”.

- b) Korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) kolmannelta alueelta tai kolmannelta maasta lähetettyjen tai kuljetettujen tavaroiden tuonti muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltioon, jos näiden tavaroiden luovutus on 201 artiklan perusteella veronmaksuvelvolliseksi määrätyn tai hyväksytyn tuojan suorittamana tavaroiden unioniluovutus;”.

- c) Korvataan 1 kohdan fa alakohta seuraavasti:

”fa) unionin toimielinten, Euroopan atomienergiayhteisön, Euroopan investointipankin tai Euroopan unionin perustamien sellaisten elinten, joihin sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa (nro 7), suorittama tavaroiden tuonti mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä;”.

- d) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan tapauksiin, joissa tavaroiden tuontia seuraa tavaroiden unioninluovutus, ainoastaan jos tuoja on tuontihetkellä toimittanut tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ainakin seuraavat tiedot:”.

- e) Korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

- ”b) ”hankkijan, jolle tavarat luovutetaan, toisessa jäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai tuojan oma arvonlisäverotunniste, jos kyseessä on 17 artiklan 1 kohdan mukainen siirto;”.

*) Neuvoston direktiivi 2007/74/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, kolmansista maista tulevien matkustajien tuomien tavaroiden vapauttamisesta arvonlisä- ja valmisteverosta (EUVL L 346, 29.12.2007, s. 6).

**) Neuvoston direktiivi 2009/132/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (kodifikaatio) (EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5).

***) Neuvoston direktiivi 2006/79/EY, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, tavaroiden maahantuonnissa pieninä muina kuin kaupallisina lähetyksinä kolmansista maista sovellettavista verovapautuksista (kodifikaatio) (EUVL L 286, 17.10.2006, s. 15).

- 57) Korvataan 145 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat mukauttaa kansalliset säännöksensä kilpailun vääristymisen vähentämiseksi ja erityisesti verottamatta jättämisen tai kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi unionissa.”

- 58) Korvataan 146 artiklan 1 kohdan a–d alakohta seuraavasti:

- ”a) sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjän toimesta tai myyjän puolesta lähetetään tai kuljetetaan unionin ulkopuolelle;
- b) jäsenvaltion alueelle sijoittautumattoman hankkijan toimesta tai hankkijan puolesta unionin ulkopuolelle lähetettyjen tai kuljetettujen tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta hankkijan itse kuljettamia tavaroita, jotka käytetään huvialusten ja yksityisten ilma-alusten tai muiden yksityiskäytössä olevien kulkuneuvojen varustamiseen, polttoaineen tankkaukseen ja muonitukseen;
- c) tavaroiden luovutukset hyväksytyille yhteisöille, jotka vievät näitä tavaroita unionin ulkopuolelle osana unionin ulkopuolella harjoittamaansa humanitaarista, hyväntekeväisyys- tai opetustoimintaa;
- d) unionissa suoritettavat työsuorituspalvelut, jotka kohdistuvat niitä varten hankittuun tai tuotuun irtaimen omaisuuteen, jos palvelujen suorittaja tai jäsenvaltioiden alueelle sijoittautumaton palvelujen hankkija tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa omaisuuden unionin ulkopuolelle;”.

- 59) Muutetaan 147 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) matkustaja ei ole sijoittautunut unioniin;

b) tavarat kuljetetaan unionin ulkopuolelle kolmen kuukauden kuluessa siitä kuukaudesta, jona luovutus tapahtui;”.

- b) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa matkustajalla, joka ei ole sijoittautunut unioniin, tarkoitetaan matkustajaa, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka ei ole

unionissa. Tällöin kotipaikalla tai vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan paikkaa, joka on sellaisena mainittu passissa, henkilötodistuksessa tai muussa sen jäsenvaltion tunnustamassa henkilöllisyysasiakirjassa, jonka alueella luovutus tapahtuu.

Vienti osoitetaan esittämällä lasku tai laskun sijasta tosite, jonka se tullitoimipaikka on vahvistanut, jonka kautta tavarat on viety unionista.”

60) Korvataan 151 artiklan 1 kohdan aa alakohta seuraavasti:

”aa) tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset unionin toimielimille, Euroopan atomienergiayhteisölle, Euroopan investointipankille tai Euroopan unionin perustamille sellaisille elimille, joihin sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa (nro 7), mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä;”.

61) Korvataan 153 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta toisen nimissä ja lukuun toimivien välittäjien palvelusuoritukset, jos ne liittyvät 6, 7 ja 8 luvussa tarkoitettuihin liiketoimiin tai sellaisiin liiketoimiin, jotka toteutetaan unionin ulkopuolella.”

62) Korvataan 154 ja 155 artikla seuraavasti:

”154 artikla

Muuna varastona kuin tullivarastona pidetään tätä jaksoa sovellettaessa paikkoja, jotka määritellään direktiivin 2008/118/ETY 4 artiklan 11 alakohdassa verottomiksi varastoiksi, kun kyse on valmisteveron alaisista tavaroista, ja jäsenvaltioiden sellaisiksi määrittelemiä paikkoja, kun kyse on tavaroista, jotka eivät ole valmisteveron alaisia.

155 artikla

Rajoittamatta muiden unionin verosäännösten soveltamista ja kuultuaan arvonlisäverokomiteaa jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteet kaikkien tai joidenkin tässä jaksossa tarkoitettujen liiketoimien vapauttamiseksi verosta, edellyttäen, että mainitut liiketoimet eivät liity loppukäyttöön tai -kulutukseen ja jos tässä jaksossa tarkoitettujen menettelyjen tai tilanteiden päättyessä maksettava arvonlisäveron määrä vastaa sitä veromäärää, joka olisi ollut maksettava, jos kaikki nämä liiketoimet olisi verotettu jäsenvaltion alueella.”

63) Korvataan 156 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla paikoilla tarkoitetaan voimassa olevissa unionin tullisäännöksissä ja -määräyksissä tällaisiksi määriteltäviä paikkoja.”

64) Korvataan 158 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tavarat on tarkoitettu verovelvollisille luovutettaviksi matkustajille ilma- tai vesialuksessa lennon tai merimatkan aikana, kun määräpaikka sijaitsee unionin ulkopuolella;”.

65) Korvataan 161 artiklan b alakohta seuraavasti:

- ”b) luovutukset, jotka koskevat 30 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka ovat edelleen 276 artiklassa tarkoitettussa unionin sisäisessä passitusmenettelyssä.”
- 66) Kumotaan 162 artikla.
- 67) Muutetaan 164 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:
- ”a) verovelvolliselle tarkoitettut sellaisten tavaroiden tuonnit tai luovutukset, jotka on tarkoitettu viedä unionin ulkopuolelle samassa kunnossa tai jalostettuina;”.
- b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Vapautusta ei sovelleta tavaroiden unioniluovutuksiin, joissa luovuttaja, joka on veronmaksuvelvollinen, käyttää XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää näiden luovutusten ilmoittamisen ja veron maksamisen osalta.”
- 68) Kumotaan 165 artikla.
- 69) Muutetaan 168 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan b alakohta seuraavasti:
- ”b) arvonlisävero, joka on maksettava tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin 17 artiklan 1 kohdan, 18 artiklan a alakohdan ja 27 artiklan mukaisesti rinnastettavista liiketoimista;”.
- b) Kumotaan c ja d alakohta.
- 70) Korvataan 169 artiklan b ja c alakohta seuraavasti:
- ”b) verovelvollisen 142, 144, 146–149, 151, 152, 153 tai 156 artiklan, 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 158–161 artiklan tai 164 artiklan mukaisesti verosta vapautettuihin liiketoimiin;
- c) verovelvollisen 135 artiklan 1 kohdan a–f alakohdan mukaisesti verosta vapautettuihin liiketoimiin, jos hankkija on sijoittautunut unionin ulkopuolelle tai jos liiketoimet välittömästi liittyvät unionin ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettuihin tavaroihin.”
- 71) Korvataan 170 artiklan b alakohta seuraavasti:
- ”b) liiketoimiin, joiden osalta yksinomaan hankkija on veronmaksuvelvollinen 194, 196 tai 199 artiklan mukaisesti.”
- 72) Muutetaan 171 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Arvonlisäveron palautus on suoritettava unionin alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille noudattaen direktiivissä 86/560/ETY säädettyjä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.
- Direktiivin 86/560/ETY 1 artiklassa tarkoitettuja verovelvollisia on pidettävä mainittua direktiiviä sovellettaessa unioniin sijoittautumattomina verovelvollisina myös silloin, kun verovelvolliset tekevät jäsenvaltiossa, jossa ne ostavat tavaroita ja palveluja tai tuovat arvonlisäveron alaisia tavaroita,

ainoastaan tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia henkilölle, joka on 194, 196 tai 199 artiklan mukaisesti nimetty veronmaksuvelvolliseksi.”

b) Korvataan 3 kohdan b alakohda seuraavasti:

”b) laskutettuihin arvonlisäveron määriin sellaisten tavaroiden luovutusten osalta, joiden luovutus on vapautettu tai voidaan vapauttaa verosta 146 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla.”

73) Korvataan 171 a artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat, sen sijaan että ne myöntäisivät direktiivin 86/560/ETY tai direktiivin 2008/9/EY nojalla arvonlisäveron palautuksen, joka koskee sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia verovelvolliselle, joista tämän verovelvollisen on maksettava veroa 194, 196 tai 199 artiklan mukaisesti, sallia tämän veron vähentämisen 168 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Olemassa olevat direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan mukaiset rajoitukset voidaan säilyttää.”

74) Korvataan 172 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohda seuraavasti:

”1. Jokaisella henkilöllä, jota pidetään verovelvollisena sen vuoksi, että henkilö tekee satunnaisesti uuden kulkuneuvon luovutuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on oikeus vähentää siinä jäsenvaltiossa, jossa uuden kulkuneuvon lähetys tai kuljetus hankkijalle alkaa, tämän uuden kulkuneuvon hankinnan tai tuonnin yhteydessä maksettavaa tai maksettua arvonlisäveroa enintään määrä, joka ei ylitä arvonlisäveron määrää, joka luovutuksesta olisi suoritettava, jos luovutuksesta kannettaisiin arvonlisävero siinä jäsenvaltiossa, jossa uuden kulkuneuvon lähetys tai kuljetus hankkijalle alkaa.”

75) Korvataan 175 artiklan 2 kohdan toinen alakohda seuraavasti:

”Jäsenvaltiot saavat kuitenkin jatkaa joko 1 päivänä tammikuuta 1979 tai unioniin sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta niiden liittymispäivänä voimassa olleiden säännösten soveltamista.”

76) Korvataan 176 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Kunnes ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut säännökset tulevat voimaan, jäsenvaltiot saavat edelleen soveltaa kaikkia kansallisen lainsäädäntönsä vähennysoikeuden rajoittamista koskevia, 1 päivänä tammikuuta 1979 tai, unioniin sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta, niiden liittymispäivänä voimassa olleita säännöksiä.”

77) Korvataan 177 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat ylläpitääkseen yhtäläisiä kilpailuedellytyksiä vähennyksen epäämisen sijasta verottaa verovelvollisen itse valmistamia tai unionin alueelta ostamia taikka tuomia tavaroita siten, että verotus ei ylitä sitä arvonlisäveron määrää, joka rasittaisi vastaavien tavaroiden hankintaa.”

78) Muutetaan 178 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan c ja d alakohda.

b) Korvataan f alakohda seuraavasti:

”f) kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista, jos verovelvollinen on hankkijana veronmaksuvelvollinen 194, 196 tai 199 artiklaa sovellettaessa.”

- 79) Kumotaan 181 artikla.
- 80) Korvataan 182 artikla seuraavasti:

”182 artikla

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 180 artiklan soveltamisen edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt.”

- 81) Korvataan 193 artikla seuraavasti:

”193 artikla

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan verovelvollinen, joka suorittaa verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun, lukuun ottamatta 194–200 ja 202 artiklassa tarkoitettuja tapauksia, joissa toinen henkilö on velvollinen maksamaan veron.”

- 82) Korvataan 194 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos verollisen palvelun suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat säätää, että veronmaksuvelvollinen on palvelun suorituksen vastaanottaja.”

- 83) Lisätään 194 a artikla seuraavasti:

”194 a artikla

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, jolle tavarat luovutetaan, jos henkilölle on myönnetty 13 a artiklan mukainen luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema ja jos tavarat luovuttaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut sen jäsenvaltion alueelle, jossa arvonlisävero on maksettava.”

- 84) Kumotaan 195 artikla.
- 85) Kumotaan 197 artikla.
- 86) Muutetaan 199 a artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat säätää 31 päivään joulukuuta 2028 saakka, että veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, joka vastaanottaa minkä tahansa seuraavista luovutuksista tai suorituksista:”.

- b) Kumotaan 1 kohdan c, d, e, h, i ja j alakohta,

- c) Korvataan 1 b kohta seuraavasti:

”1 b. Edellä 1 kohdassa säädetyn menettelyn soveltaminen mainitun kohdan f ja g alakohdassa lueteltujen i palvelujen suorituksiin edellyttää asianmukaisten ja tehokkaiden raportointivelvoitteiden käyttöönottoa niiden verovelvollisten osalta, jotka suorittavat palveluja, joihin sovelletaan 1 kohdassa säädettyä menettelyä.”

- d) Korvataan 3–5 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa säädettyä menettelyä soveltavien jäsenvaltioiden on 2 kohdan c alakohdassa säädettyjä arviointiperusteita noudattaen toimitettava komissiolle kertomus viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2027. Kertomuksessa

on ilmaistava selkeästi, mitkä tiedot ovat luottamuksellisia ja mitkä tiedot voidaan julkaista.

Kertomuksessa on oltava yksityiskohtainen arviointi toimenpiteen vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta erityisesti seuraavilta osilta:

- a) vaikutus petolliseen toimintaan toimenpiteen soveltamisalaan kuuluvien palvelusuoritusten osalta;
- b) petollisen toiminnan siirtyminen muihin palveluihin;
- c) verovelvolliselle toimenpiteen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset.

4. Kunkin jäsenvaltion, joka on todennut alueellaan petollisen toiminnan kehityssuuntausten muutoksia 1 kohdassa lueteltujen palvelujen osalta sen jälkeen, kun tämä artikla on tullut voimaan tällaisten palvelujen osalta, on toimitettava tästä komissiolle kertomus viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2027.

5. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ennen 1 päivää tammikuuta 2028 yleisarvioinnin 1 kohdassa säädetyn menettelyn vaikutuksista petosten torjuntaan.”

87) Korvataan 199 b artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltio voi 193 artiklasta poiketen erittäin kiireellisissä tapauksissa 2 ja 3 kohdan mukaisesti nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpiteenä nimetä tiettyjen palvelujen suoritusten vastaanottajan arvonlisäverovelvolliseksi sellaisten äkillisesti ilmenevien laaja-alaisten petosten torjumiseksi, jotka voivat johtaa merkittäviin ja lopullisiin taloudellisiin menetyksiin.

Jäsenvaltion on valvottava asianmukaisesti nopean reagoinnin mekanismin erityistoimenpidettä niiden verovelvollisten osalta, jotka suorittavat palveluja, joihin toimenpidettä sovelletaan; erityistoimenpidettä sovelletaan enintään yhdeksän kuukauden ajan.”

88) Korvataan 200 artikla seuraavasti:

”200 artikla

Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö, jolle uusi kuljetusväline luovutetaan 35 a tai 35 b artiklan mukaisesti, jos luovuttaja on verovelvollinen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tätä säännöstä sovellettaessa 9 artiklan 2 kohdan mukaiseksi verovelvolliseksi katsotaan verovelvollinen, joka kuuluu yhteiseen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmään maa-, metsä- tai kalatalouden harjoittamisensa perusteella, ja verovelvollinen, joka suorittaa ainoastaan sellaisia tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, joiden osalta arvonlisävero ei ole vähennyskelpoinen.”

89) Korvataan 204 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos 193–196, 199 ja 200 artiklaa sovellettaessa veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat antaa verovelvollisen nimetä veronmaksuvelvolliseksi veroedustajan.

Lisäksi jos verollisen liiketoimen suorittaa sellainen verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, ja jos sen

maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa verovelvollisen toimipaikka sijaitsee, ei ole tehty sopimusta keskinäisestä avunannosta, jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU(*) ja asetuksessa (EY) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa, jäsenvaltiot voivat määrätä sijoittautumattoman verovelvollisen nimeämän veroedustajan veronmaksuvelvolliseksi.

Jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa unioniin sijoittautumattomaan verovelvolliseen, joka on valinnut XII osaston 6 luvun 2 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisen.”

(*) Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

90) Korvataan 205 artikla seuraavasti:

”205 artikla

Jäsenvaltiot voivat määrätä 193–199 b, 202, 203 ja 204 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa muun henkilön kuin veronmaksuvelvollisen yhteisvastuulliseksi arvonnäisäveron maksamisessa.”

91) Korvataan 207 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, joita 194, 196, 199 ja 204 artiklan mukaan pidetään veronmaksuvelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut niiden alueelle, täyttävät tässä jaksossa säädetty maksuvelvollisuudet.”

92) Kumotaan 209 ja 210 artikla.

93) Kumotaan 213 artiklan 2 kohta;

94) Muutetaan 214 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) jokainen verovelvollinen, 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja verovelvollisia lukuun ottamatta, joka suorittaa jäsenvaltion alueella vähennykseen oikeuttavia tavaroiden luovutuksia tai palveluja, jotka ovat muita kuin sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista 194–196 ja 199 artiklan mukaan yksinomaan hankkija tai henkilö, jolle tavarat tai palvelut on tarkoitettu, on velvollinen maksamaan arvonnäisäveron;

b) jokainen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, joka on tavaroiden unioniluovutuksen vastaanottaja;”.

b) Kumotaan c alakohta.

c) Lisätään f alakohta seuraavasti:

”f) jokainen verovelvollinen, 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja verovelvollisia lukuun ottamatta, joka on sijoittautunut jäsenvaltion alueelle ja joka suorittaa ainoastaan tavaroiden unioniluovutuksia.”

95) Korvataan 216 artikla seuraavasti:

”216 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden tunnistejärjestelmät mahdollistaisivat 214 artiklassa tarkoitettujen verovelvollisten yksilöinnin.”

96) Muutetaan 219 a artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

a) Korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei katsota tehdyksi unionissa V osaston säännösten mukaisesti;”.

b) Lisätään iii alakohta seuraavasti:

”iii) suorittaja ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa suorittaja tekee tavaroiden unioniluovutuksen, jonka osalta suorittaja on veronmaksuvelvollinen, eikä suorittaja käytä XII osaston 6 luvun 3 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää;”.

97) Korvataan 220 artiklan 1 kohdan 3 ja 4 alakohta seuraavasti:

”3) 35 b artiklan mukaisista uusien kulkuneuvojen luovutuksista;

4) ennakkomaksuista, jotka tälle on maksettu ennen kuin jokin 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista tehtiin, lukuun ottamatta tavaroiden unioniluovutuksia;”.

98) Korvataan 220 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun seuraavissa tapauksissa:

a) tavaroiden unioniluovutuksissa;

b) kun lasku on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan nojalla;

c) kun tavaroiden verolliset luovutukset tai palvelujen verolliset suoritukset suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonnäkövero on maksettava tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu luovutukseen tai suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.”

99) Korvataan 221 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset 220 artiklan 1 kohdassa tai 220 a artiklassa säädetystä velvollisuudesta laatia lasku verovelvollisten niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu verosta 132 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan h–l alakohdan, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 c artiklan nojalla ja joihin voi liittyä oikeus vähentää edeltävässä vaiheessa maksettu arvonnäkövero.”

100) Korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden unioniluovutusten, uusien kulkuneuvojen 35 b artiklan mukaisten luovutusten ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonnäköveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.”

- 101) Korvataan 225 artikla seuraavasti:

”225 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille erityisehtoja tapauksissa, joissa kolmas taho tai hankkija, joka laatii laskut, on sijoittautunut maahan, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa.”

- 102) Muutetaan 226 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 4 alakohta seuraavasti:

”4) edellä 214 artiklassa tarkoitettu hankkijan arvonlisäverotunniste, jolla hankkija on ottanut vastaan tavaroiden unioniluovutuksen taikka tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen, josta hankkija on veronmaksuvelvollinen;”.

- b) Korvataan 12 alakohta seuraavasti:

”12) kun kyseessä on uuden kulkuneuvon unioniluovutus tai 35 b artiklan mukainen uuden kulkuneuvon luovutus, 9 artiklan 3 kohdassa määritetyt ominaisuudet;”.

- 103) Korvataan 230 artikla seuraavasti:

”230 artikla

Laskussa olevat määrät voidaan ilmaista minkä tahansa valuutan määräisinä, edellyttäen että maksettavan tai oikaistavan arvonlisäveron määrä ilmaistaan sen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisenä, jossa arvonlisävero on maksettava tai oikaistava, soveltaen 91 artiklassa säädettyä muuntokurssimenetelmää.”

- 104) Korvataan 235 artikla seuraavasti:

”235 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien sähköisten laskujen toimittamiselle sellaisesta maasta, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa.”

- 105) Korvataan 238 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa säädettyä yksinkertaistamista ei sovelleta, jos lasku on laadittava seuraavista:

- a) tavaroiden unioniluovutuksista;
- b) 220 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan nojalla;
- c) kun tavaroiden verolliset luovutukset tai palvelujen verolliset suoritukset suorittaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu luovutukseen tai suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettussa

merkityksessä, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.”

- 106) Korvataan 239 artikla seuraavasti:

”239 artikla

Jos jäsenvaltiot käyttävät 272 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta olla antamatta arvonlisäverotunnistetta verovelvollisille, jotka eivät suorita 14 artiklan 4 kohdassa, 17 artiklan 1 kohdassa ja 36 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia, ja jos luovuttajalle, suorittajalle tai hankkijalle ei ole annettu tällaista tunnistetta, laskussa on sen sijasta oltava asianomaisten jäsenvaltioiden määrittelemä niin sanottu verorekisterinumero.”

- 107) Korvataan 240 artiklan 1 alakohta seuraavasti:

”1) edellä 44, 47, 50, 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettujen palvelujen suoritusten osalta suorittajan arvonlisäverotunniste ja verorekisterinumero;”.

- 108) Korvataan 242 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun verovelvollinen mahdollistaa tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset muille kuin verovelvollisille henkilöille unionin sisällä V osaston säännösten mukaisesti sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, luovutukset tai suoritukset mahdollistavan verovelvollisen on pidettävä kirjaa kyseisistä luovutuksista ja suorituksista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta niiden jäsenvaltioiden veroviranomaiset, joissa kyseiset luovutukset tai suoritukset ovat verollisia, voivat todentaa, että arvonlisävero on tilitetty oikein.”

- 109) Korvataan 243 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä rekisteriä niistä tavaroista, jotka se on lähettänyt tai kuljettanut tai jotka on sen puolesta lähetetty tai kuljetettu lähtöjäsenvaltion ulkopuolelle mutta unionin alueelle 17 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten, jotka koskevat näiden tavaroiden arviointia tai niihin kohdistuvaa työtä taikka niiden väliaikaista käyttöä.”

- 110) Korvataan 247 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vahvistaa erityisvaatimuksia laskujen tallettamisen kieltämisestä tai rajoittamisesta sellaisessa maassa, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa tai johon liittyy 249 artiklassa tarkoitettu, sähköisessä muodossa oleviin laskuihin tutustumista, niiden kopiointia ja käyttöä koskeva oikeus.”

- 111) Kumotaan 251 artikla.

- 112) Korvataan 254 artikla seuraavasti:

”254 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että myyjä toimittaa kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten siihen kohdistamien tarkastusten mahdollistamiseksi, kun on kyse 35 a

tai 35 b artiklan mukaisista uusien kulkuneuvojen luovutuksista sellaiselle hankkijalle, joka on veronmaksuvelvollinen 200 artiklan mukaisesti.”

113) Kumotaan 257 artikla.

114) Korvataan 258 ja 259 artikla seuraavasti:

”258 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat arvonlisäveroilmoituksia, jotka 200 artiklan mukaisesti veronmaksuvelvollisen on annettava 35 a tai 35 b artiklan mukaisista uusien kulkuneuvojen luovutuksista.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta verovelvollisiin, jotka antavat arvonlisäveroilmoituksia 250 artiklan mukaisesti.

259 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia uusien kulkuneuvojen luovutusten vastaanottajia toimittamaan 258 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvonlisäveroilmoituksen antamisen yhteydessä kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten suorittamien tarkastusten mahdollistamiseksi.”

115) Korvataan 261 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvollisen antamaan ilmoituksen, joka sisältää 250 artiklassa tarkoitetut tiedot kaikista edellisen vuoden aikana suoritetuista liiketoimista. Ilmoituksessa on myös oltava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen mahdollisia oikaisuja varten.”

116) Korvataan 262 artikla seuraavasti:

”262 artikla

Arvonlisäverotunnisteen saaneen jokaisen verovelvollisen on annettava yhteenvetoilmoitus niistä verovelvollisista ja arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille se on suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista palvelun vastaanottaja on veronmaksuvelvollinen 196 artiklan nojalla.”

117) Muutetaan 263 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten ja rajoitusten mukaisesti sallia verovelvollisten antaa yhteenvetoilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä määräajassa, joka on enintään yksi kuukausi vuosineljänneksen päättymisestä.”

b) Kumotaan 1 a, 1 b ja 1 c kohta.

118) Muutetaan 264 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) verovelvolliselle siinä jäsenvaltiossa, jossa ilmoitus on annettava, annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen verovelvollinen on suorittanut verollisia palveluja 44 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

- b) vastaanottajalle toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ilmoitus on annettava, annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen palvelut on suoritettu vastaanottajalle;”.
- b) Kumotaan 1 kohdan c alakohta.
- c) Korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:
 - ”d) kunkin palvelujen vastaanottajan osalta verovelvollisen suorittamien palvelujen kokonaisarvo;
- d) Kumotaan 1 kohdan e alakohta.
- e) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
 - ”2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu arvo on ilmoitettava 263 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetulta kaudelta, jonka aikana verosaatava on syntynyt.
 - Edellä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu arvo on ilmoitettava 263 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetulta kaudelta, jonka aikana oikaisusta on ilmoitettu palvelujen vastaanottajalle.”
- 119) Poistetaan 265, 268, 269 ja 270 artikla.
- 120) Korvataan 271 artikla seuraavasti:

”271 artikla

- Kuultuaan arvonlisäverokomiteaa jäsenvaltiot, jotka vahvistavat verokauden, jolta verovelvollisen on annettava 250 artiklassa säädetty arvonlisäveroilmoitus, yli kolmen kuukauden pituiseksi, voivat sallia kyseisen verovelvollisen antaa yhteenvetoilmoituksen samalta kaudelta, jos kyseisen verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ei ylitä 200 000:tta euroa tai sen vasta-arvoa kansallisena valuuttana.”
- 121) Muutetaan 272 artikla seuraavasti:
 - a) Kumotaan 1 kohdan a alakohta.
 - b) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:
 - ”b) verovelvolliset, jotka eivät suorita mitään 14 artiklan 4 kohdassa, 17 artiklan 1 kohdassa ja 36 artiklassa tarkoitetuista liiketoimista;”.
 - c) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
 - ”2. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet unioniliiketoimien verotusjärjestelmän asianmukaiseksi soveltamiseksi.
 - 122) Korvataan 274–280 artikla seuraavasti:

”274 artikla

Vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden tuontiin unioniin unionin tullialueeseen kuuluvalta, mutta kolmantena alueena pidettävältä alueelta on sovellettava 275, 276 ja 277 artiklaa.

275 artikla

Edellä 274 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden tuontiin on sovellettava unionin voimassa olevissa tavaroiden tuontia unionin tullialueelle koskevissa tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia.

276 artikla

Jos 274 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumispaikka sijaitsee sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa tavarat tuodaan unioniin, tavaroiden on liikuttava unionissa unionin voimassa olevissa tullisäännöksissä säädettyssä unionin passitusmenettelyssä, jos ne on ilmoitettu asetettaviksi tähän menettelyyn siitä lukien, kun ne tuotiin unioniin.

277 artikla

Jos 274 artiklassa tarkoitettujen tavarat ovat niitä unioniin tuotaessa tilanteessa, jonka perusteella, jos tavarat olisi tuotu 30 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, niihin voitaisiin soveltaa jotakin 156 artiklassa tarkoitettua menettelyä tai tilannetta tai täysin tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyä, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että nämä tavarat voivat olla unionin alueella samoin edellytyksin kuin on vahvistettu näiden menettelyjen tai tilanteiden soveltamiselle.

278 artikla

Sellaisten vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden vientiin, jotka on lähetetty tai kuljetettu jäsenvaltiosta unionin tullialueeseen kuuluvalla, mutta kolmantena alueena pidetylle alueelle, on sovellettava 279 ja 280 artiklaa.

279 artikla

Edellä 278 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden viennissä unionin alueen ulkopuolelle on sovellettava unionin voimassa olevissa tavaroiden vientiä unionin tullialueen ulkopuolelle koskevissa tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia.

280 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että unionin ulkopuolelle jälleentuontia varten väliaikaisesti vietyihin tavaroihin voidaan niitä jälleentuotaessa soveltaa niitä säännöksiä, joita olisi sovellettu, jos tavarat olisi viety väliaikaisesti unionin tullialueen ulkopuolelle.

123) Korvataan 283 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 35 a ja 35 b artiklan mukaisiin uusien kulkuneuvojen luovutuksiin;”.

124) Kumotaan 300 artiklan 2 alakohta.

125) Muutetaan 303 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on palautettava hankkijalle vakiokantahyvityksen määrä, jonka hankkija on tilittänyt seuraavista liiketoimista:

- a) sellaisten maataloustuotteiden luovutukset, jotka lähetetään tai kuljetetaan luovutusjäsenvaltion alueen ulkopuolelle verovelvolliselle hankkijalle, joka on sijoittautunut unionin alueella toiseen jäsenvaltioon, jos hankkija käyttää näitä tuotteita 169 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa liiketoimissa;
 - b) edellä 146, 147, 148 ja 156 artiklassa, 157 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sekä 158, 160 ja 161 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suoritettujen maataloustuotteiden luovutukset unionin ulkopuolelle sijoittautuneelle verovelvolliselle hankkijalle, jos hankkija käyttää näitä tuotteita 169 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa liiketoimissa tai sellaisissa palvelujen suorituksissa, joiden katsotaan tapahtuvan hankkijan sijoittautumisjäsenvaltion alueella ja joista 196 artiklan nojalla yksinomaan hankkija on veronmaksuvelvollinen;
 - c) maatalouspalvelujen suoritukset unionin alueella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle verovelvolliselle hankkijalle tai unionin ulkopuolelle sijoittautuneelle verovelvolliselle hankkijalle, jos hankkija käyttää näitä palveluja 169 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa liiketoimissa tai sellaisissa palvelujen suorituksissa, joiden katsotaan tapahtuvan hankkijan sijoittautumisjäsenvaltion alueella ja joista 196 artiklan nojalla yksinomaan hankkija on veronmaksuvelvollinen.”
- b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdassa säädettyjen palautusten suorittamisessa noudatettavat yksityiskohtaiset säännöt. Jäsenvaltiot voivat erityisesti soveltaa direktiivien 2008/9/EY ja 86/560/ETY säännöksiä.

126) Korvataan 305 artikla seuraavasti:

”305 artikla

Soveltaessaan tätä vakiokantajärjestelmää jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettuja maataloustuotteiden luovutuksia jäsenvaltioiden välillä verotetaan aina samalla tavoin riippumatta siitä, suorittaako luovutuksen vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja vai jokin muu verovelvollinen.”

127) Korvataan 309 artikla seuraavasti:

”309 artikla

Jos liiketoimet, joissa matkatoimisto turvautuu muihin verovelvollisiin, suoritetaan näiden verovelvollisten toimesta unionin ulkopuolella, matkatoimiston tekemä palvelujen suoritus rinnastetaan 153 artiklan nojalla verosta vapautettuun välittäjien toimintaan.

Jos kyseisiä liiketoimia suoritetaan sekä unionissa että sen ulkopuolella, on verosta vapautettuna pidettävä vain sitä osaa matkatoimiston palvelusta, joka koskee unionin ulkopuolella suoritettuja liiketoimia.”

128) Korvataan 311 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tässä luvussa tarkoitetaan:”.

- 129) Korvataan 313 artiklan 2 kohta seuraavasti:
”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää ei sovelleta 35 a ja 35 b artiklan mukaisiin uusien kulkuneuvojen luovutuksiin.”
- 130) Korvataan 314 artiklan johdantokappale seuraavasti:
”Voittomarginaalijärjestelmää sovelletaan verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamiin käytettyjen tavaroiden, taide-esineiden, keräilyesineiden tai antiikkiesineiden luovutuksiin, kun ne on jälleenmyyjälle unionissa luovuttanut joku seuraavista:
- 131) Kumotaan XII osaston 4 luvun 2 jakson 2 alajakso.
- 132) Korvataan 333 artiklan 2 kohta seuraavasti:
”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää ei sovelleta uusien kulkuneuvojen luovutuksiin, jotka suoritetaan 35 a tai 35 b artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.”
- 133) Kumotaan 341 artikla.
- 134) Korvataan 344 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:
”1. Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tässä direktiivissä tarkoitetaan ’sijoituskullalla’:
- 135) Korvataan 346 artikla seuraavasti:

”346 artikla

Jäsenvaltioiden on vapautettava arvonnäverosta sijoituskullan luovutus ja tuonti, mukaan lukien arvopapereiden muodossa oleva sijoituskulta, joko määriteltynä tai määrittelemättöminä erinä tai kultatilikaupan kohteena, ja mukaan lukien erityisesti kultalainat ja -vaihtosopimukset, joihin sisältyy sijoituskultaa koskeva omistus- tai saamisoikeus sekä sijoituskultaa koskevat liiketoimet, joihin sisältyy futuuri- ja termiinisopimuksia, jotka johtavat sijoituskultaa koskevan omistus- tai saamisoikeuden siirtoon.”

- 136) Korvataan 352 artikla seuraavasti:

”352 artikla

Jokainen jäsenvaltio voi kuultuaan arvonnäverokomiteaa kantaa arvonnäveroa tietyistä kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetuista sijoituskultaa koskevista liiketoimista sellaisten verovelvollisten välillä, jotka toimivat tämän jäsenvaltion sääntelemillä kultamarkkinoilla, tai tällaisen verovelvollisen ja toisen verovelvollisen, joka ei toimi kyseisillä markkinoilla, välillä. Jäsenvaltio ei saa kuitenkaan kantaa arvonnäveroa sijoituskullan viennistä.”

- 137) Korvataan 354 artiklan b alakohta seuraavasti:
”b) muun kuin sijoituskullan, joka myöhemmin on muunnettu sijoituskullaksi verovelvollisen toimesta tai lukuun, luovutuksesta verovelvolliselle tai tuonnista maksettava tai maksettu arvonnävero;”.
- 138) Korvataan 355 artikla seuraavasti:

”355 artikla

Sijoituskultaa tuottavalla tai kultaa sijoituskullaksi muuntavalla verovelvollisella on oikeus vähentää kyseisen kullan tuotantoon tai muuntamiseen liittyvien tavaroiden luovutusten tai tuonnin osalta taikka palvelujen suoritusten osalta verovelvollisen maksettava tai maksama vero aivan kuin tämän myöhemmin suorittamasta 346 artiklan nojalla verosta vapautetusta kullan luovutuksesta olisi maksettava vero.”

- 139) Korvataan 356 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä unionin muun lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849(*) nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisia vastaavia velvoitteita 1 kohdan vaatimusten täyttämiseksi.”

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- 140) Korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”Sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmät”.

- 141) Korvataan 358 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tässä luvussa tarkoitetaan:”.

- 142) Korvataan XII osaston 6 luvun 2 jakson otsikko seuraavasti:

”Unioniin sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä”.

- 143) Korvataan 358 a–362 artikla seuraavasti:

”358 a artikla

Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tässä jaksossa tarkoitetaan:

- 1) ’unioniin sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionin alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 2) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jolle unioniin sijoittautumaton verovelvollinen päättää ilmoittaa verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta unionin alueella tämän jakson säännösten mukaisesti;
- 3) ’kulutusjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa palvelujen suorittamisen katsotaan tapahtuneen V osaston 3 luvun mukaisesti.

359 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki unioniin sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen

asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa, voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä järjestelmää sovelletaan kaikkiin unionissa näin suoritettuihin palveluihin.

360 artikla

Unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle verovelvollisena harjoittamansa toiminnan alkamisesta tai päättymisestä taikka muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä. Verovelvollisen on annettava nämä tiedot sähköisesti.

361 artikla

1. Ilmoituksessa, joka unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on verollista toimintaa aloittaessaan annettava tunnistamisjäsenvaltiolle, on oltava seuraavat tunnistetiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot;
- d) kansallinen verotunniste, jos sellainen on;
- e) ilmoitus siitä, ettei verovelvollisella ole unionin alueella liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.

2. Unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle kaikista toimitettuja tietoja koskevista muutoksista.

362 artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on annettava unioniin sijoittautumattomalle verovelvolliselle yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja ilmoitettava kyseinen tunniste verovelvolliselle sähköisesti. Kulutusjäsenvaltiot voivat tähän tunnistamiseen käytetyn tiedon pohjalta käyttää omia tunnistamisjärjestelmiään.”

144) Korvataan 363 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Tunnistamisjäsenvaltio poistaa unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:”.

145) Korvataan 364 artikla seuraavasti:

”364 artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on toimitettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.”

146) Korvataan 366 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus tehdään niiden kansallisessa valuutassa. Jos luovutukset tai

suorituksen ovat tapahtuneet muina valuuttoina, unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän muuntokurssia.”

147) Korvataan 367 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen antaessaan arvonlisäveroilmoituksen, kuitenkin viimeistään sen määräajan päättyessä, jonka kuluessa ilmoitus on annettava.”

148) Korvataan 368 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä unioniin sijoittautumaton verovelvollinen ei saa vähentää arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on myönnettävä palautus mainitun direktiivin mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautukseen, joka liittyy tähän erityisjärjestelmään kuuluihin palveluihin.”

149) Korvataan 369 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Unioniin sijoittautumattoman verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista liiketoimista. Kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.”

150) Korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”Verotusjäsenvaltioon sijoittautumattomien verovelvollisten luovuttamia tavaroita suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä”.

151) Korvataan 369 a, 369 b ja 369 c artikla seuraavasti:

”369 a artikla

Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tässä jaksossa tarkoitetaan:

- 1) ’verotusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka on unionin alueella tai jolla on siellä kiinteä toimipaikka, mutta jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole verotusjäsenvaltion alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 2) ’verotusjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen katsotaan tapahtuneen V osaston 1 ja 3 luvun mukaisesti;
- 3) ’unioniin sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionin alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 4) ’välittäjällä’ unioniin sijoittautunutta henkilöä, jonka unioniin sijoittumaton verovelvollinen on nimennyt veronmaksuvelvolliseksi ja joka täyttää tässä erityisjärjestelmässä vahvistetut velvoitteet verovelvollisen nimissä ja puolesta;
- 5) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ seuraavia:

- a) jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka, tai jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionissa, jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka;
- b) jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionissa, mutta verovelvollisella on useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka unionissa, jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää;
- c) jos verovelvollinen ei ole sijoittautunut unioniin, vaan on nimennyt välittäjän, jäsenvaltiota, jossa kyseisellä välittäjällä on liiketoimintansa kotipaikka, tai jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionissa, jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka;
- d) jos verovelvollinen ei ole sijoittautunut unioniin, vaan on nimennyt välittäjän, jonka liiketoiminnan kotipaikka on unionin ulkopuolella, mutta jolla on yksi tai useampi kiinteä toimipaikka unionissa, jäsenvaltiota, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee, kun välittäjä ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää.

Silloin kun b ja d alakohtaa sovellettaessa verovelvollisella tai välittäjällä on unionissa useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka, verovelvollista tai välittäjää sitoo päätös ilmoittaa sijoittautumisjäsenvaltio kyseisen kalenterivuoden ja kahden seuraavan kalenterivuoden osalta.

369 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava tämän erityisjärjestelmän käyttö sellaisten tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, joiden osalta veronmaksuvelvollinen on joko

- a) verotusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen;
- b) unioniin sijoittautumaton verovelvollinen, joka on nimennyt ja valtuuttanut välittäjän.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin kyseisiin unionissa luovutettaviin tavaroihin ja suoritettaviin palveluihin, lukuun ottamatta kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiin, johon sovelletaan tämän luvun 4 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää.

2. Tätä järjestelmää ei sovelleta unioniin sijoittautumattomiin verovelvollisiin, jotka ainoastaan suorittavat palveluja muille kuin verovelvollisille henkilöille, jotka ovat joko sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon tai joiden kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja jotka voivat näin ollen käyttää tämän luvun 2 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää.

3. Unioniin sijoittautumaton verovelvollinen ei voi samanaikaisesti soveltaa tätä erityisjärjestelmää ja tämän luvun 2 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää.

4. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa unioniin sijoittautumaton verovelvollinen voi nimetä vain yhden välittäjän kerrallaan.

369 c artikla

Verovelvollinen tai verovelvollisen puolesta toimivan välittäjän on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin se aloittaa ja lopettaa tähän erityisjärjestelmään

kuuluvan verollisen toimintansa tai milloin se muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei kyseinen verovelvollinen tai välittäjä enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Verovelvollisen tai välittäjän on annettava nämä tiedot sähköisesti.”

152) Lisätään 369 ca artikla seuraavasti:

”369 ca artikla

1. Ilmoituksessa, joka välittäjän on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle ennen kuin välittäjä alkaa käyttää tätä erityisjärjestelmää verovelvollisen puolesta, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite;
- d) arvonlisäverotunniste.

2. Ilmoituksessa, joka välittäjän on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle kunkin edustamansa verovelvollisen osalta, ennen kuin kyseinen verovelvollinen alkaa käyttää tätä erityisjärjestelmää, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot;
- d) arvonlisäverotunniste tai kansallinen verotunniste;
- e) välittäjälle 369 d artiklan 3 kohdan mukaisesti annettu yksilöllinen tunniste.

3. Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollisen tai, soveltuvin osin, verovelvollisen välittäjän on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle annettuihin tietoihin tehtävistä muutoksista.”

153) Korvataan 369 d–369 g artikla seuraavasti:

”369 d artikla

1. Erityisjärjestelmää käyttävä verotusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi tähän järjestelmään kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa. Tätä varten kyseisen jäsenvaltion on käytettävä yksilöllistä arvonlisäverotunnistetta, joka on jo annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

2. Verotusjäsenvaltiot voivat tähän tunnistamiseen käytetyn tiedon pohjalta käyttää omia tunnistamisjärjestelmiään.

3. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava välittäjälle yksilöllinen tunniste ja ilmoitettava kyseinen tunniste välittäjälle sähköisesti.

4. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava välittäjälle yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten kunkin verovelvollisen osalta, jota varten välittäjä on nimetty.

369 e artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on suljettava verovelvollinen erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa seuraavissa tapauksissa:

- a) jos verovelvollinen ilmoittaa, ettei se enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, tai jos välittäjä ilmoittaa, että verovelvollinen, jonka puolesta välittäjä toimii, ei enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia;
- b) jos muuten ilmenee, että verovelvollisen tähän erityisjärjestelmään kuuluva verollinen toiminta on päättynyt;
- c) jos verovelvollinen tai verovelvollisen välittäjä ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä;
- d) jos verovelvollinen tai verovelvollisen välittäjä jatkuvasti jättää noudattamatta tämän erityisjärjestelmän sääntöjä;
- e) jos välittäjä ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei välittäjä enää edusta kyseistä verovelvollista.

369 f artikla

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroita luovutettu tai palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

2. Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen vuosittainen liikevaihto unionissa on yli 2 500 000 euroa, verovelvollisen tai verovelvollisen välittäjän on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kuukaudelta riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroita luovutettu tai palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

3. Edellä 2 kohdassa 'vuosittaisella liikevaihdolla unionissa' tarkoitetaan verovelvollisen unionin alueella suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista arvonlisäverotonta kokonaisarvoa.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu raja-arvo saavutetaan kalenterivuoden aikana, 2 kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan seuraavasta kalenterivuosineljänneksestä alkaen.

369 g artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu tunniste ja kunkin verotusjäsenvaltion, jossa verosaatava on syntynyt, osalta seuraavat tiedot:

- a) luovutettujen tavaroiden ja suoritettujen palvelujen arvonlisäveroton kokonaisarvo;
- b) asianomainen verokausi;

- c) sovellettavat arvonnäverokannat;
- d) kunkin arvonnäverokannan osalta syntyneen verosaatavan kokonaismäärä;
- e) tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista syntyneen arvonnäverosaatavan kokonaismäärä;
- f) sellaisten tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista syntyneen arvonnäverosaatavan kokonaismäärä, joissa verovelvollinen on vastaanottajana velvollinen maksamaan veron tai sellaisten tavaroiden tuonnista syntyneen arvonnäverosaatavan kokonaismäärä, jos jäsenvaltio käyttää 211 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta;
- g) arvonnävero, josta vähennys tehdään;
- h) edellisiä verokausia koskevat muutokset 4 kohdassa säädetyn mukaisesti;
- i) maksettavan tai palautettavan arvonnäveron nettomäärä.

2. Kun kyseessä ovat tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutukset ja tavarat lähetetään tai kuljetetaan muusta jäsenvaltiosta kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonnäveroilmoituksessa on mainittava myös tällaisten luovutusten kokonaisarvo kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, sekä kunkin tällaisen jäsenvaltion antama arvonnäverotunniste tai verorekisterinumero. Arvonnäveroilmoituksessa on mainittava nämä tiedot kaikkien muiden jäsenvaltioiden kuin tunnistamisjäsenvaltion osalta verotusjäsenvaltioittain jaoteltuna.

3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suorittavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonnäveroilmoituksessa on myös mainittava verotusjäsenvaltioittain jaoteltuna tällaisten suoritusten kokonaisarvo kunkin jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonnäverotunniste tai verorekisterinumero.

4. Kun arvonnäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 f artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonnäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen verotusjäsenvaltio, verokausi ja arvonnäveron määrä, jonka osalta muutoksia on tehtävä.”

154) Lisätään 369 ga artikla seuraavasti:

”369 ga artikla

Jos verovelvollinen suorittaa sekä 168, 169 ja 170 artiklan nojalla vähennyksiin oikeuttavat liiketoimet että vähennyksiin oikeuttamattomat liiketoimet, tunnistamisjäsenvaltion on määritettävä arvonnäveron vähennyksen suhdeluku 174 ja 175 artiklan mukaisesti verovelvollisen suorittamien kaikkien liiketoimien osalta.

Jos verovelvollisella on unionissa useita toimipaikkoja, joista käsin verovelvollinen suorittaa sekä 168, 169 ja 170 artiklan nojalla vähennyksiin oikeuttavia liiketoimia että vähennyksiin oikeuttamattomia liiketoimia, kunkin sijoittautumisjäsenvaltion on määritettävä arvonnäveron vähennyksen suhdeluku 174 ja 175 artiklan mukaisesti verovelvollisen kyseisestä toimipaikasta käsin suorittamien kaikkien liiketoimien osalta.”

155) Korvataan 369 i artikla seuraavasti:

”369 i artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai verovelvollisen välittäjän on suoritettava kussakin verotusjäsenvaltiossa maksettavien arvonlisäveron nettomäärien summa ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen viimeistään sen määräajan päättyessä, johon mennessä ilmoitus on annettava.

Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion nimeämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, voivat vaatia, että maksu suoritetaan niiden kansallisen valuutan määräiselle pankkitilille.”

156) Lisätään 369 ia ja 369 ib artikla seuraavasti:

”369 ia artikla

1. Jos vähennysten määrä ylittää tietyn verokauden osalta verotusjäsenvaltiossa maksettavan arvonlisäveron määrän, ylijäämä siirretään seuraavalle kaudelle.

2. Verovelvollinen tai verovelvollisen välittäjä voivat pyytää liikaa maksetun arvonlisäveron palauttamista verotusjäsenvaltiolle annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa jos

- a) verovelvollinen on verotusjäsenvaltiossa tilanteessa, jossa sillä on verosaatavia, sellaisten kahden peräkkäisen kalenterivuosineljänneksen pituisen verokauden aikana, jonka osalta arvonlisäveroilmoitukset on annettu;
- b) verovelvollinen on verotusjäsenvaltiossa tilanteessa, jossa sillä on verosaatavia, sellaisten kolmen peräkkäisen kuukauden pituisen verokauden aikana, jonka osalta arvonlisäveroilmoitukset on annettu.

369 ib artikla

Jos verotusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen on tilanteessa, jossa sillä on verosaatavia, 250 artiklan mukaisesti tunnistamisjäsenvaltiossa annetussa arvonlisäveroilmoituksessa, tunnistamisjäsenvaltion on katsottava, että arvonlisäveron määrä palautetaan 183 artiklan mukaisesti 369 i artiklan mukaisesti suoritetun maksun palautuksena verovelvollisen esittämän pyynnön perusteella.”

157) Korvataan 369 j ja 369 k artikla seuraavasti:

”369 j artikla

Kun tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, joista arvonlisäverosaatava on syntynyt jossakin verotusjäsenvaltiossa, tiettyinä verokautena tai kolmena edeltävänä verokautena silloin, kun verovelvollinen antaa neljännesvuosittaiset ilmoitukset 369 f artiklan 1 kohdan mukaisesti, eikä myöskään yhtenätoista edeltävänä verokautena, kun verovelvollinen antaa kuukausittaiset ilmoitukset 369 f artiklan 2 kohdan mukaisesti, verovelvollinen ei voi vähentää kyseisessä verotusjäsenvaltiossa aiheutunutta arvonlisäveroa asianomaista verokautta koskevassa arvonlisäveroilmoituksessa. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa

säädetään, arvonnlisävero on palautettava kyseiselle verovelvolliselle näiden direktiivien mukaisesti.

369 k artikla

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai verovelvollisen välittäjän on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista liiketoimista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta verotusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonnlisäveroilmoitus on täytetty oikein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti verotus- ja tunnistamisjäsenvaltion saataville.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden 31 päivästä joulukuuta alkaen, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.”

158) Korvataan 369 l artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tässä jaksossa tarkoitetaan:

- 1) ’unioniin sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionin alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 2) ’välittäjällä’ unioniin sijoittautunutta henkilöä, jonka kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen on nimennyt veronmaksuvelvolliseksi ja joka täyttää tässä erityisjärjestelmässä vahvistetut velvoitteet verovelvollisen nimissä ja puolesta;
- 3) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ seuraavia:
 - a) jäsenvaltiota, johon unioniin sijoittautumaton verovelvollinen päättää rekisteröityä;
 - b) jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se verovelvollisen kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionissa, mutta verovelvollisella on siellä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka;
 - c) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka sijaitsee;
 - d) jäsenvaltiota, jossa välittäjän liiketoiminnan kotipaikka sijaitsee;
 - e) jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se välittäjän kiinteä toimipaikka, jonka osalta välittäjä ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun välittäjän liiketoiminnan kotipaikka ei ole unionissa, mutta välittäjällä on siellä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka.

Silloin kun b ja e alakohtaa sovellettaessa verovelvollisella tai välittäjällä on unionissa useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka, verovelvollista tai välittäjää sitoo päätös ilmoittaa sijoittautumisjäsenvaltio kyseisen kalenterivuoden ja kahden seuraavan kalenterivuoden osalta;

- 4) ’kulutusjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy.”

159) Korvataan 369 m artiklan 1 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

- ”a) kaikki unioniin sijoittautuneet verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;

- b) kaikki verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä ja joiden edustajana toimii unioniin sijoittautunut välittäjä riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut unioniin;

160) Korvataan 369 y, 369 z ja 369 za artikla seuraavasti:

369 y artikla

Jos todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden, valmisteveron alaisia tuotteita lukuun ottamatta, tuonnissa ei käytetä 6 luvun 4 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää, tuontijäsenvaltion on sallittava, että tavarat tullille sen henkilön puolesta, jolle ne on unionin alueella tarkoitettu, esittävä henkilö käyttää tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevia erityisjärjestelmiä sellaisten tavaroiden osalta, joiden lähetys tai kuljetus päättyy kyseiseen jäsenvaltioon.

369 z artikla

1. Tässä erityisjärjestelmässä sovelletaan seuraavaa:
 - a) henkilö, jolle tavarat on tarkoitettu, on veronmaksuvelvollinen;
 - b) henkilö, joka esittää tavarat tullille unionin alueella, kantaa arvonlisäveron henkilöltä, jolle tavarat on tarkoitettu, ja huolehtii tällaisen arvonlisäveron maksamisesta.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tavarat tullille unionin alueella esittävä henkilö toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että henkilö, jolle tavarat on tarkoitettu, maksaa asianmukaisen veron.

369 za artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tuontijäsenvaltiossa sovellettavaa yleistä arvonlisäverokantaa sovelletaan silloin, kun tätä erityisjärjestelmää käytetään.”

161) Korvataan XIII osaston 1 luvun otsikko seuraavasti:

”Palvelujen suorituksia koskevan lopullisen järjestelmän käyttöönottoon saakka sovellettavat poikkeukset”.

162) Kumotaan 372 artikla.

163) Korvataan 373 artikla seuraavasti:

”373 artikla

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1978 sovelsivat 28 artiklasta poikkeavia säännöksiä, voivat jatkaa niiden soveltamista.”

164) Korvataan 375 artikla seuraavasti:

”375 artikla

Kreikka saa jatkaa liitteessä X olevan B osan 2, 9, 11 ja 12 kohdassa mainittujen liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta edellytyksin, jotka olivat voimassa tässä jäsenvaltiossa 1 päivänä tammikuuta 1987.”

165) Kumotaan 387 artiklan a alakohta.

166) Kumotaan 393 artikla.

167) Korvataan 398 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Arvonlisäverokomitea tarkastelee tämän direktiivin mukaisesti neuvottelujen kohteena olevien asioiden lisäksi komitean puheenjohtajan omasta aloitteesta tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä käsiteltäviksi saattamia unionin arvonlisäverotusta koskevien säännösten soveltamiseen liittyviä kysymyksiä.

168) Korvataan 401 artikla seuraavasti:

”401 artikla

Rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön vakuutus- ja peliveroja, peli- ja uhkapeliveroja, valmisteveroja, rekisteröintimaksuja tai yleisesti ottaen muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, tulleja ja maksuja, edellyttäen että näiden verojen, tullien ja maksujen kantaminen ei aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.”

169) Korvataan 402 artikla seuraavasti:

”402 artikla

Tässä direktiivissä säädetty jäsenvaltioiden välisten palvelujen verotuksen järjestelmä on väliaikainen, ja se korvataan lopullisella järjestelmällä, joka perustuu palvelujen suoritusten määräjäsenvaltiossa tapahtuvan verotuksen periaatteeseen, palvelujen suorittajan veronmaksuvelvollisuuteen ja yhteen ainoaan ilmoittamista, maksamista ja veron vähentämistä koskevaan rekisteröintijärjestelmään.”

170) Korvataan 405 artikla seuraavasti:

”405 artikla

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) ’unionilla’ unionin aluetta sellaisena kuin se on määritelty 5 artiklan 1 kohdassa ennen uusien jäsenvaltioiden liittymistä;
- 2) ’uusilla jäsenvaltioilla’ niiden jäsenvaltioiden aluetta, jotka ovat liittyneet unioniin 1 päivän tammikuuta 1995 jälkeen, sellaisena kuin alue on kunkin jäsenvaltion kohdalla määritelty 5 artiklan 2 kohdassa;
- 3) ’laajentuneella unionilla’ unionin aluetta sellaisena kuin se on määritelty 5 artiklan 1 kohdassa uusien jäsenvaltioiden liittymisen jälkeen.”

171) Korvataan 406 artiklan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) tavarat on tuotu ennen liittymispäivää unioniin tai johonkin uuteen jäsenvaltioon;

- b) tavarat ovat olleet kyseisessä menettelyssä tai tilanteessa siitä lähtien, kun ne tuotiin unioniin tai johonkin uuteen jäsenvaltioon;”.
- 172) Muutetaan 408 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:
- ”1. Seuraavat tapaukset rinnastetaan tavaroiden tuontiin, jos niiden on osoitettu olleen vapaassa liikkeessä jossakin uusista jäsenvaltioista tai unionissa:”.
- b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:
- ”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi tavarain tuontiin rinnastetaan myös verovelvolliselle tai muulle kuin verovelvolliselle henkilölle ennen liittymispäivää unionin tai jonkin uuden jäsenvaltion alueella luovutettujen tavaroiden käyttö tämän henkilön toimesta liittymispäivän jälkeen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:”.
- c) Korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) tavaroita ei ole tuotu mihinkään uusista jäsenvaltioista tai unioniin ennen liittymispäivää.”
- 173) Muutetaan 410 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) Korvataan a alakohta seuraavasti:
- ”a) tuotu tavara lähetetään tai kuljetetaan laajentuneen unionin ulkopuolelle;”.
- b) Korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) edellä 408 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuodut tavarat ovat kulkuneuvoja, jotka on hankittu tai tuotu ennen liittymispäivää jonkin uuden jäsenvaltion tai unionin jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisten verotusta koskevien edellytysten mukaisesti, tai joille ei vientitavaroina ole myönnetty vapautusta arvonnäisäverosta tai arvonnäisäveron palautusta.”
- 174) Muutetaan liite X seuraavasti:
- a) Korvataan A osan 1 ja 4 alakohta seuraavasti:
- ”1) hammasteknikkojen palvelujen suoritukset;
- 4) 306 artiklassa tarkoitettut matkatoimistojen sekä asiakkaan nimissä ja hänen lukuunsa toimivien matkatoimistojen suorittamat palvelut, jotka koskevat unionin ulkopuolella tehtyjä matkoja.”
- b) Korvataan B osan 5 ja 6 kohta seuraavasti:
- ”5) sokeiden henkilöiden tai sokeain työpajojen palvelujen suoritukset, jollei niiden vapautus verosta johda olennaiseen kilpailun vääristymiseen;
- 6) palvelujen suoritukset laitoksille, jotka vastaavat sodan uhrien hautausmaiden, hautapaikkojen ja muistomerkkien rakentamisesta, suunnittelusta ja ylläpitämisestä;
- c) Kumotaan B osassa oleva 8 kohta.
- d) Korvataan B osan 11 ja 12 alakohta seuraavasti:

- ”11) palvelujen suoritukset, jotka koskevat valtion laitosten käytössä olevien ilma-alusten luovutusta, muuntamista, korjausta, kunnossapitoa, rahtausta ja vuokrausta, mukaan lukien niihin kuuluva tai niissä käytetty varustus;
- 12) palvelujen suoritukset, jotka koskevat sota-alusten luovutusta, muuntamista, korjausta, kunnossapitoa, rahtausta ja vuokrausta;

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*